

EMOSJONER.

K-66-6

Sorg, melankoli og livslede i sinnelaget sender også refleksimpulser igjennom organismen og skaper her svekkelse, tretthet og forøket mottagelighet overfor sykdommer.

- Hvis et vesen opplever noe meget oppmuntrende og gledesbefordrende sender denne energi også refleksvirkninger igjennom organismen. Disse er overordentlig sunnhets- og livgivende En meget sunn latter kaster en veldig sunn og livgivende impuls igjennom organismen.

K-66-7

Således sender hver eneste tanke eller sinnelagsimpuls som går gjennom vesenets mentalitet oppbyggende eller nedbrytende impulser gjennom vesenets organisme alt efter den tanke- eller sinnstilstand det befinner seg i.

K-66-7

De normale mikrovesener i organismen er jo en livsbetingelse for dennes beståen. Det er derfor klart at de mørke og onde tanke-og sinnelagsimpulsers gjennomstrømmning av organismen er ødeleggende for dens mikroveseners livsbetingelser.(fordi de gjennomstrømmer mikrovesenenes livs rom)

- Disse impulser kan konstateres som forskjellige kombinasjoner av de seks bevissthetsenergier vi kjenner som de kosmiske grunnenergier.

L-68

Gleden er nemlig i sin høyeste analyse det samme som reaksjonen av overgangen fra mørke til lys, fra sykdom til sunnhet, fra nød til hjelp, fra smerte til lindring, fra armod til velstand, fra dårskap til visdom, fra primitivitet til intellektualitet, mens sorgen på samme måte er identisk med reaksjonen av overgangen i motsatt orden.

xxvi-10

Denne lengsel efter en lysere fremtid er det samme som det vi kaller håpet.

K-69-53

Når man da irriteres på disse vesener (som påfører oss det ubehagelige gode) er det i virkeligheten Guddommen man irriteres på. Likeså meget man irriteres av visse fortredeligheter, vil de komme igjen. Slipningen hører ikke opp før man er pusset ferdig.

- Menneskene er så forskjellige, og selvfølgelig må hver eneste av dem være nøyaktig slik som han eller hun er i dette øyeblikk. Likesom dyrene er som de er og plantene er som de er.

ENERGI.

L-213

Enhver form for energi er en mental egenskap og kan således ikke være til uten å være uttrykk for liv, likegyldig om den viser seg som jern, granitt eller marmor eller den flammer som lynild eller tanke.

K-33-l-5

Derimot kan jeg meddele at de samlede verdenskrefter fremtrer under fem forskjellige stigende grader, hvorav de overliggende binder de underliggende. Viljens frihet vil altså fremtre i forhold hertil.

ENGLER.

757

(engler) utgjør som nevnt Guds sanseredskaper i situasjoner hvor de fysiske veseners sansebagavelse svikter.

- Disse vinger symboliserer nettopp deres overjordiske natur som vesener som kan bevege seg mellom himmelen og den jordiske sfære.

DEV-3-28 9

Gjennom dette forsyn styrer og leder Guddommen som nevnt hele menneskehetens utvikling, hele dens omskapelse fra dyr til menneske. Det er disse veseners kosmiske eller åndelige medarbeidere som er å uttrykke som 'engler'. De ypperste av disse vesener er fremragende åndelig utviklet uten dog å ha nådd det ferdige stadium, som mennesket i Guds billede.

- I kraft av deres psykiske begavelse kan de oppfange fysiske menneskers bønner. De kan ikke frita menneskene fra deres karma, men de kan i stor utstrekning gi den alvorlig bedende hjelp i nødens stund, gi ham mot, kraft og oppmuntring til å stå sin lidelse igjennom. *De er usynlig å tilstede alle steder.* **Ingen mennesker er noensinne utenfor deres rekkevidde.**

DEV-3-28 9

De (englene) følger oss alle på våre veier, parate til å beskytte oss i de situasjoner, hvor vi kan beskyttes, og til å hjelpe oss i de situasjoner hvor vi nødvendigvis skal igjennom vår mørke karma.

K-55-6

Det er ikke forkjært når dikteren skriver... "engler daler ned i skjul", thi således har Gud sine engler overalt, men ofte skjult i alminnelige menneskers skikkelse.

144.
ENPOLETHET.

2529 Det enpolede jordiske menneske har det samme parringsprincipp den samme forelskelsesevne, den samme seksuelle hunger og mettelsestilstand som dyret.

Hertil kommer skinnsyke, sjalusi, misunnelse, egoisme, manglende finfølelse sammen med lite utviklet kjærlighetsevne. Derfor florerer vredesutbrudd, hat og hevnfølelse, brødnid og animalske kost begjær med drap på dyr som forringer dets skjebnemessige beskyttelsesgrad.

2542 "Dyr" og "menneske" er således den fundamentale analyse av det uferdige, uinnviede eller kosmisk ufødte (enpolede) jordmenneske. Tidligere tiders vise visste dette, noe sfinxen vidner om.

1124 Vesenet kan i den enpolede tilstand ikke overholde loven for tilværelse som krever at man skal elske sin neste som seg selv.

2550 I kraft av denne enpolethetens lykke eller salighet, dette guddommelige lysglimt fra himmelen, kan vesenet holde helvede eller mørkets sone ut.

2558 Det var selvfølgelig lettere for vesener å holde seg til sin ektefelle på et utviklingsstadium hvor det så og si ikke var annet enn den dyriske flokkbevissthet som bandt ektefellene til vesener utenfor ekteskapet.

1124 De kan heller ikke elske det motsatte kjønn, fordi et sådant vesen ikke kan oppfylle den hunger som den latente pol avstedkommer.

1124 Hvis vesenet har den maskuline pol i en utviklet aktivitet, vil det føle trang eller hunger efter å erobre og besidde, lede og styre, beskytte og verne.

- Det feminine vesen føler trang til å bli vernet og beskyttet, til å hengi seg og til å la seg dirigere av en overlegen makt.

1124 De kan heller ikke elske det motsatte kjønn, fordi et sådant vesen ikke kan oppfylle den hunger som den latente pol avstedkommer.

1124 Hvis vesenet har den maskuline pol i en utviklet aktivitet, vil det føle trang eller hunger efter å erobre og besidde, lede og styre, beskytte og verne.

- Det feminine vesen føler trang til å bli vernet og beskyttet, til å hengi seg og til å la seg dirigere av en overlegen makt.

1125 Det er denne glede og beundring av den motsatte part som blir besunget av diktere fra samme utviklingstrinn. Men som ethvert intellektuelt begavet menneske her vil se, er denne kjærlighet absolutt ikke i renkultur, ja er slett ikke kjærlighet, men derimot den behagsfornemmelse som alltid følger med et sterkt naturlig begjærs tilfredsstillelse.

1125 Denne hunger blir likefrem livsnedbrytende både for sjel og legeme på et visst utviklingstrinn hvis den ikke blir tilfredsstillet.

1126 Der hvor en mor har like stor omsorg for andre barn som for sine egne, er det ikke lenger morskjærligheten men nestekjærligheten som virker.

1199 I planteriket er vi på skillelinjen mellom selvbefruktningens fremmedbefruktningens domene, hvilket vil si lysets og mørkets soner.

1199

Denne fødsel (av de to kjønn) var nedplantningen av lysets kontrast eller slangens sæd i det levende vesens hjerte. Det var åpningen av porten til mørkets gleder. Gudesønnen kunne forlate sin fader.

1228 Og med denne oppfyllelse (av forutsigelsen om å dø døden), måtte de to kjønns seksuelle omfavnelser derved av seg selv begynne å blafre. Den guddommelige forbindelse mellom Adam og Eva begynner å degenerere. Det himmelske lys går ut. Som et levende lik vandrer den åndelig døde gudesønn hen over verden.

1714

Men et ønske (om å være ett med alle levende vesener) kan u-mulig utvikle seg og oppfylles i en bevissthetsstruktur som samtidig i seg selv rommer begjæret etter å besidde et vesen av motsatt kjønn og de herav følgende ønsker om fordeler, materielle goder hvorved et sådant begjæret vesen kan tekkes, vinnes og eies.

1745

Ved en nærmere iakttagelse av denne av maktbegjær avfødte erobringsslyst (overfor andre nasjoner) viser det seg at den kun kan kulminere som et naturlig sinnelag i vesener som i aller høyeste grad er hankjønns- og hunnkjønnsbetonede. Det samme gjør seg også i høyeste grad gjeldende med hensyn til forretningsprinsippet.

1745

Et enpolet vesens menneskelige evner er meget minimale. Det er underlegent i alle høyere åndsevner, ja er her å betrakte som en analfabet. Det er nesten blottet for kunstnerisk talent og er derfor ubegavet på alle høyere menneskelige felter eller interessesfærer så som billedkunst, musikk og litteratur.

1746

Derfor (pga. enpoleten) ser vi også disse vesener grunnet på deres dyriske umettelighet fremtre med en rasende skinnsyke og misunnelsestendens.

1759

Alt det som kan stille beileren i et flatterende lys så som makt, rikdom, gods og gull og gjøre ham attråverdig i den seksuelle partners øyne, begjæres jo i verste tilfelle like inntil dødsforakt. Det er denne de materielle tings verdi i elskovs- og parringstilstanden som ligger til grunn for så og si alt det onde i verden.

1764

Det rent dyriske vesen, tigreren eller rovdyret som ikke er påvirket av noe samvær med mennesket, kjenner ikke til noen som helst medlidenhet overfor sitt offer. Det samme ser vi også er tilfelle med det rå, maskuline, riktige mannfolk og det tilsvarende hunkjønnsvesen. Her eksisterer ingen utviklede sympatiske anlegg utover forplantningsprosessen.

1781

Det totale han- og hunnkjønnsvesens sympatiske anlegg spenner kun over området innenfor forplantningsdriften og blir dermed et ledd i selvoppholdelsesdriften. Denne form for sympati kan kun i sin høyeste tilstand bringe individet til å tjene seg selv, og likeledes til å la seg tjene eller leve på andres bekostning.

1801

Det er denne innstilling som får det levende vesen til å fornemme at enhver er seg selv nærmest. Det er denne innstilling som gir dyrets organisme horn, støttenner og klør og det jordiske menneske evnen til å knuse sin neste med elementenes velde.

1804

Verden blir nødt til å innstille seg på at den så høyt lovpriste og besungne parringskjærighet eller enpolede seksualisme

- ikke er ensrettet for hele spiralkretsløpet.

Den må lære å se at enhver epoke i livsutviklingen befordres av sin særlige form for flammer fra den høyeste ild.

1846

Som dominerende hankjønns- og hunnkjønnsvesen vil man altså aldri noensinne komme lengere enn til mørkets kulminasjon i livet.

xiii-72

... da sann videnskap kun kan eksistere som et 100% uttrykk for den absolutte sannhet, og et slikt uttrykk for den absolutte sannhet umulig kan eksistere uten å være totalt blottet for partiskhet, blir det her synlig som kjensgjerning at et vesen hvis organiske struktur betinger at det kun kan sanse og oppleve partis umulig kan oppleve den absolutt fullkomne sannhet.

- Denne partiskhet er dets (den enpoledes) glede, dets høyeste liv lykke og dermed dets normalitet.

xiii-73

Det (enpolede vesen) ser kun sannheten i forhold til sin partiskhet, og ønsker kun å se og oppleve foreteelser eller ting som kan være ved på dette dets livs foreløpig eneste varmende bål.

xiii-74

At himmerikes rike eller et virkelig fredsrrike ikke kan bestå av slike kjønnslig partiske vesener, er naturligvis like så selvfølgelig.

1193

Det feminine prinsipp betinger underlegenhet eller uselvstendighet som akkurat kan passe inn i det maskuline vesens overlegenhet.

1296

Jo mere enpolet gudesønnen ble, desto veldigere krav om eiendomsrett vokste det frem i hans bevissthet. Til slutt var besiddelsen av det motsatte kjønn ikke nok, men besiddelsen av ubegrensede mengder materielle foreteelser måtte til.

- Til slutt ble illusjonen om at "dalen" var det eneste eksisterende fundamental, og han ble hater av ethvert system som blott antyder "tindenes" eksistens.

1298

Det blir forelsket, det parrer seg, det inngår ekteskap, får avkom og føler den hermed forbundne lykke såvel som kamp, som er nødvendig for å bevare samme lykke.

Denne fornemmelse og denne herpå baserte mentale innstilling utgjør det sentrale i et normalt jordmenneskes liv, likesom det utgjør det faste punkt hvorpå flokken har basert sine lover.

1452

Men disse analyser har jo absolutt heller intet bud til sådanne vesener (enpolede).

Hvis verden var full av forelskede ektefeller, ville disse analyser være ganske overflødige og ville ikke være blitt gitt fri. Ja, det ville være ganske overflødig at seksualismens høyere sjelelige struktur ble gjort tilgjengelig for menneskelig intellektualitet.

1610

I samme grad som denne enkeltpolethet tar til, mister vesenet sin evne til å være i kontakt med de høyeste livslover. Det mister derved en tilsvarende grad av den frihet, som kontakten med disse lover betinger.

- Forheksingen av kongesønnen er i full gang. Han forstener og bli mere og mere ett med materien.

xiii-75

Det som adskiller jordmennesket fra det almindelige dyr og gjør det til et Kristusbarn eller vordende fullkomment menneske, er altså dets begynnende vekst bort fra det motsatte kjønn.

xiii-76

Foreteelsene "eget kjønn" og "motsatt kjønn" er altså noe som er på retur i jordmenneskenes mentalitet til fordel for nestekjærligheten.

xiii-76

Erfaringene, villfarelsene og perversitetene er kun fødselsveer og leksjoner som etterhånden skal gi vesenet den visdom det har bruk for, og derved sluttelig føre det i kontakt med dets kommende bestemmelse som "mennesket i Guds bilde".

DEV-3-237

Enpoletheten blir mørkets fundament på grunn av at den har en organisk struktur i kraft av hvilken det er umulig for det pågjeldende vesen å oppfylle kjærlighetsloven.

DEV-3-243

Her fremtrer de (enpolethetens virkninger) som fundamentet for vesenets parringstilstand, dets forelskelse eller kunstige sympati for ektemaken eller avkommet, samt dets antipati for vesener av dets eget kjønn. Derfor kan enpolede vesener ikke oppfylle loven om å elske sin neste som seg selv.

DEV-3-268

Den døende eller degenererende livsepoke utgjør den som befordres av vesenets enpolede tilstand og utgjør fundamentet for dets parrings- eller ekteskapstalent, og dernest for dets inhumane, krigerske og drepande natur.

Den begynnende nye livsepoke utgjør den dobbeltpolede tilstand som skal utvikle seg og bli fundamentet for vesenets totale nestekjærlighetsevne eller talent.

- Disse to epoker har hver sin særlige livslov. Disse to lover utgjør to diamentrale motsetninger.

DEV-3-273

Den nevnte organiske struktur kan kun nettopp avføde den sympati *) forat det mere fremskredne dyr kan befordre parringstilstanden og fornemme det guddommelige lys i parringsakten som en behags eller vellystkulminasjon, og føle behaget eller velværet i samliv med ektemaken og avkommet.

** som skal til*

DEV-3-274

Forelskelses- parrings- eller ekteskapstilstanden 0 sympatien for avkommet er som før nevnt enpolethetens eneste lysområde. Uten for dette område er det ikke mulig å kunne elske sin neste som seg selv.

DEV-3-295

Med enpoletheten ble vesnene utstyrt med evner til å kunne bli forelsket i vesener av motsatt kjønn, som de kunne parre seg med og oppleve det åndelige fundament for den fysiske tilværelse, nemlig Guds ånd i lynglimtopplevelse i parringsakten som samtidig befordret forplantningen.

K-70-237

Da de (enpolede vesener) var aldeles blottet for neste- eller allkjærlighet, ble det her rivalisering og krig mellom vesnene av eget kjønn om det motsatte kjønns gunst. - Skinnsyken var dermed kommet inn i verden og denne er nettopp kimen til alt det onde i verden.

K-72-230

de (enpoledede vesener) kan ikke elske sin neste som seg selv. De har ingen kjærlighet ennå, men de har denne kunstige sympati (forelskelsen) som deres organiske struktur kan frembringe.

ERINDRINGSKARTOTEKET.

K-71-162

Med denne evne (hukommelsen) danner jordmennesket seg i virkeligheten et særlig kartotek over alle inngående tanker, dvs. over resultatet av alle de opplevelser det har vært ute for.

- På dette kartotek beror hele menneskets mentale kapasitet, som er bestemmende for dets handlemåte i enhver situasjon.

- Hver gang vesenet i nuet er ute for en opplevelse i den fysiske verden, korresponderer det øyeblikkelig med sitt kartotek for å mobilisere hva det eventuelt kan vite om den i nuet foregående opplevelse.

K-71-163

Man er urettferdig hvis man fyller sitt kartotek med tanker om at *han er en idiot, hun er irriterende* osv. uten samtidig å tenke over hvorfor de er som de er, og nøyes med å bedømme dem og ikke dømme dem. Og samtidig tilgi dem fordi de ikke kan være anderledes pga. sin fortid eller sitt mentale kartotek.

K-71-163

Jo mere kartoteket er i overensstemmelse med nestekjærlighetsprincippet, jo mere vil fyrsten være istand til å styre sitt rike med et uvurderlig skattkammer til skapelse av nye tanker som kan eksporteres til andre rikers fyrster.

xxxi-45

Denne de levende veseners erindringsmasse fra hele spiralskretsløpets område, like fra salighetsrike til salighetsrike, danner altså en indre verden, som absolutt ingen utenforstående har noen som helst bevisst adgang til.

xxxi-48

Erindringsopplevelsen ble således en medvirkende stimulans eller drivkraft for vesenets dragning fremad i det nye spiralkrets løps ytre åndelige og fysiske verden.

EVENTYR.

1604

De forheksede prinser og prinsesser symboliserer Adam og Eva i sine dyriske, fysiske organismer og i sin totalt tapte bevissthet om sin høye herkomst eller identitet som evige, over tid og rum hevede gudesønner. Deres fader, kongen er Guddommen. Trollmannen, heksen eller mørkets opphav er Djevelen, som igjen kun er vesnenes forheksede eller formørkede syn av sin evige fader.

K-71-217

Alle eventyrfigurene med sine overnaturlige krefter og evner, ville aldri være fremkommet i dikterens fantasi hvis de ikke på en eller annen måte var i overensstemmelse med psykiske realiteter som virker inn i den fysiske verden.

K-71-218

Det er denne tilstand (den kosmiske død, materialismen) som er symbolisert i de gamle eventyr som forstenede prinser og prinsesser.

K-71-218

Da (i fortiden) hadde alle, hva enkelte mennesker enn har, det man kaller psykiske evner. De var mere eller mindre mediumistiske og clairvoyante, eller de kunne høre stemmer, varsler og lignende. Noen brukte enda sine evner til sort magi, og var altså virkelig et slags hekser eller trollmenn. Det var en slik synskhet hos de gamle eventyrfortellere som var årsak til den psykiske side ved eventyrene.

K-71-218

Men på grunnlag av sitt instinkt og sin følelse var de ikke i stand til å kjenne de psykiske realiteter bak det de så. Deres fantasi arbeidet med og utfylte det den manglende viden og innsikt ikke kunne utfylle, og dermed oppstod eventyrets bevissthetssfære i mennesket.

EVIGHET.

387

Når fødsels- og dødsprocessen foregår som fullt bevisste, behagelige viljekontrollerte materialisasjoner og dematerialisasjoner, gir det vesenet fornemmelsen av "evig tilværelse" (det evige liv)

438

Universets bærende lover: lover som avviker fra alle andre lover derved at de ikke er et resultat av forutgående tenkning, men utgjør evige realiteter.

1058 Det evige vesen må altså være like kjærlig som ukjærlig, like rettfærdig som urettferdig osv., og kan således ikke bli annet enn lik X.

1059

Men da vesenet evig skal leve i en timelig tilstand basert på erfaringstilegnelse eller mental vekst, og denne mentale vekst ikke kan utslettes, idet det skjedde da måtte gjøres uskjedd, vil begrepet evig utvikling eksistere som et logisk uttrykk.

1070 Evigheten er ikke en skapt foreteelse, men er kun det levende vesens jeg.

1074 Hvis vi derfor sier om det levende vesen at det hverken er ærlig eller ukjærlig, ignorerer vi dermed fullstendig dets identitet med tiden eller nuet og fremhever kun evigheten. Men som blott og bart tilhørende evigheten er vesenet jo slett ikke utgjørende et levende vesen.

1077 Men likeså illusorisk som den timelige analyse er overfor evigheten, like urokkelig virkelighet er den innenfor nuet.

1439 Hadde det levende vesen ikke evne til å oppleve timelige detaljer, var det intet som kunne markere evigheten.

1441

Evigheten i ethvert tidsbegrep, og uendeligheten i ethvert rombegrep avslører seg i at alle begrensede foretelser er uendelig delelig.

1945

Man kan kun markere et ubegrenset eller evig liv med begrensede liv.

xxiii-l-22

En evig realitet er ikke Tids- og rumdimensjonell, den kan ikke måles og veies.

B-224

Et liv som har begynnelse er ikke evig, og kan heller aldri noensinne bli evig. Evig er det samme som uendelig. Uendelig er igjen det samme som umålelig.

K-38-138

Her må man erindre at da Bibelen ikke i særlig grad er basert på å gi menneskene opplysninger om reinkarnasjonen, har man ikke noe som helt begrep om en kommende ny timelig tilværelse. Som følger herav vil alt som henfører til tilværelsen uten for det nuværende fysiske liv, bli uttrykt som evig.

K-62-5

Evigheten er således noe annet og meget mere enn blott og bart et begrep for uendeligheten i tid. Den utgjør altså et fast punkt som viser seg å være opphavet til all bevegelse, og dermed til all skapelse samt resultatet av denne skapelse.

- Evigheten eller det faste punkt i verdensaltet viser seg altså å være et guddommelig noe.

EVIG PINE.

2249

Hvordan kan en ubegrenset straff være rettferdig overfor en begrenset lovovertrædelse.

2249

Hvis en evig pine virkelig kunne anvendes som straff, ville den utgjøre en urettferdighet av så store dimensjoner, at den umulig kunne overtrumf es, ganske likegyldig av hvilken art den pågjeldende forbrytelse så måtte være.

2249

Da straffen aldri hører opp, kan intet vesen efter den komme til å fremtre som et av straffen forbedret menneske.

FADERVÅR.

xi-49

"...du som er i himlene". Her kan det kun være tale om det ene vesen som er himlene.

xi-50

At Guds navn må bli 'hellig' for et vesen kan kun komme til å skje fyllest gjennom fornemmelsen av at alt er såre godt.

xi-52

Guds rike er jo det samme som en tilværelsesform i hvilken dyret er forandret til det fullkomne menneske.

xi-57

"Skje din vilje".: At all selvishet eller ethvert herunder henhørende ikke livsbetingende ønske eller begjær om personlig fordel, man måtte nære, må bli totalt ignorert av forsynet, til fordel for oppfyllelsen av ethvert livsbetingende eller nødvendig ønske, som er aktuelt hos ens neste.

xi-60

Å be om det daglige brød er ikke bare å be Gud om hjelp i en plutselig oppstått fysisk situasjon.. ...men også med hensyn til skapelsen av det fullkomne samfunnssystem eller opprettelsen av det riktige menneskerike på jorden.

xi-62

"Forlat oss vår skyld": Er det ikke således at denne bønn ska. råde bot på brødebetyngethet og skyldbevissthet Er en slik skyld-bevissthet i sin verste form ikke nettopp en av de aller største sjelelige lidelser som kan vederfares et jordmenneske.

xi-73

"Forlat oss vår skyld":.. ..man bønnfaller Guddommen om å få hjelp til å få sin mentale aksehelning bragt tilbake i et naturlig leie, og dermed få sitt naturlige forhold til omgivelsene og nesten og dermed Guddommen gjenopprettet.

xi-76

"Led oss ikke inn i fristelse": Undertiden kan det hende at et vesen kommer til å ligge under for en katastrofe det i virkeligheten godt kunne ha unngått, hvis det bare hadde "tenkt seg om".

xi-82

Det er således et meget stort felt i vesenets daglige liv, hvor dette å mobilisere kunnskaper bak viljeføringen, blir ignorert, og vesenet løper risikoen (det går nok), og kun innenfor dette felt kan vesenet "fristet". I de felter hvor vesenet absolutt ingen kunnskaper har, kan det umulig fristes.

xi-82

Fristelse vil altså være det samme som å bli forledet til å ignorere bevisste faremomenter ved den eller den handling, man ønsker å iverksette.

xi-82

Hvorledes oppstår en situasjon der man blir fristet til å ignorere alle naturlige advarsler. Ja, den oppstår som følge av en viis mental ugjeldelighet eller energisvekkelse.

xi-84

'Led oss ikke inn i fristelse" er således ikke en bønn om å bli fri for realistiske, bitre virkninger av vår handlemåte der hvor vi er så uerfarne at vi ikke engang kan motta kunnskap, råd

eller undervisning, og disse bitre erfaringer derfor er den eneste vei til kunnskap.

xi-85

Dette å holde seg fri av fristelse vil altså være det samme som å holde sitt erfaringsmateriale i høyeste beredskap.

xi-87

"Thi riket er ditt": Alt er Guddommen, også vår egen organisme.

Makten: Vår egen makt og viljeutfoldelse er Guddommens.

Æren : Vi frakjenner oss all rett til å være rettmessig opphav til alt hva stort og fullkomment vi så enn selv måtte ha frembragt.

- Vi har her for oss den mest fullkomne bevissthetsinnstilling og største avsløring av viden om oss selv som overhodet kan åpenbares

xi-88

Å trene seg opp til å be fadervår med full forståelse av hva som ligger nedgjemt i dets ordlyd eller tekstform, vil således uunngåelig føre mot bønnhørelse.

FAMILIEN.

B-8

Her regner jeg naturligvis ikke med de tilfeller, hvor individer har kastet sin kjærlighet på hunder, katter, kanarifugler o.a., idet denne kjærlighet er av samme art som familiekjærlighet, og således ikke behøver å være uttrykk for noen fremragende utviklingsstandard.

B-9

Familiekjærlighet er ikke uttrykk for den virkelige rene kjærlighet som gir seg uttrykk i form av "allkjærlighet" eller den virkelige nestekjærlighet, idet den ikke forhindrer en i å føle antipati mot naboens familie.

B-9

I form av alt hva som kommer inn under begrepet nasjonalisme, tollmurer, rasehat, innvandringsforbud, erobringstyst, militarisme blusser den (familiekjærligheten) opp på ny.

FARISEISME.

xiii-47

Og det er sikkert riktig at en stor del av disse jødiske fariseere eller yogier hadde tilegnet seg en rutine som gjorde dem til virtuoser i å kunne oppfylle lovens bokstav.

xiii-49

Den religiøse fariseisme søker å imponere medmenneskene med sin opptrenede virtuositet i lovlydighet for derigjennem å vinne flokkens beundring, medens den materialistiske fariseisme søker å imponere de samme vesener med sin som politikk kamuflerte misunnelsesutløsning for derved å vinne den samme beundring, pluss tilfredsstillelsen av sin hemmelige hevntvang overfor de av skjebnen mere begunstigede vesener.

xiii-4 9

Den fariseiske lovlydighet ... er toppunktet av hva et menneske kan yde av Kristusidealet overfor sine omgivelser uten å besidde utviklingen av den indre, organiske struktur, av hvilken den sanne nestekjærlighet er et produkt.

FIENDER/FIENDSKAP.

2091

Og her svant således de siste rester av det fata morgana som fikk de til å tro at du ved ikke å kjempe mot dine fiender var prisgitt dem.

2339

Dette at ens neste eventuelt betrakter en som sin fiende, behøver ikke å bety at en også selv skal betrakte ham som sin fiende. Man kan kanskje ikke direkte vise ham at man i virkeligheten er hans venn, da dette eventuelt ville sette ham i en uheldig vredesaffekt, men i så tilfelle har man i alle fall lov til i tankene å tenke kjærlig på ham.

DEV-2-135

Våre fiender er Guds redskaper til å åpenbare for oss virkningene av det mørke, den lidelse og morderiske gene, vi i vår tenke- og væremåte utløser overfor andre levende vesener.

K-45-8-149

Han (seierherren) må skape sympati for seg selv hos den fangne fiende. Uten denne kunst vil seierherren umulig kunne overvinne fienden, og oppnå den absolutt totale og endelige seier over denne.

K-71-69

Å ha fiender og dyrke fiendskap er i virkeligheten det samme som å sette ild i sin bevissthets lade, og oppbrenne den der oppbevarte gode høst. Åndelig hungersnød vil uunngåelig bli følgen, dersom denne ild ikke slukkes.

K-73-43

At man har kunnet ødelegge noen veseners fysiske legemer, vil i verste tilfelle bevirke at disse fiender eventuelt kan forfølge en i sin psykiske tilstand, og er man krigersk innstillet, er man absolutt ikke beskyttet mot en slik forfølgelse.

K-73-44

... og ifølge universets lov for tiltrekning og frastøtning vil man atter og atter komme til å stå ansikt til ansikt med sine dødsfiender, og man vil, som skjebneloven utfolder seg, skiftevis komme til å bite i gresset inntil hatet kan avløses av tilgivelse, forståelse og sympati.

K-73-44

Menneskenes virkelige fiende er den umenneskelige side av deres egen bevissthet.

K-76-115

Den hurtigste vei til kosmisk bevissthet er å lære å kjenne Gud i våre fiender.

K-79-75

Fiendskap utløser den samme nedbrytende process i mentalitet og væremåte som forråtnelse utløser i døde animalske organismer, og man kan derfor si at den rette kosmiske betegnelse for begrepet fiendskap er "mental forråtnelse".

K-78-75

Tusener av mennesker går rundt med komplekser eller lider av neuroser, angst, melankoli eller livslede så de er parat til å begå selvmord eller myrde andre i kraft av den fordervelsesprocess som utløses i form av fiendskap.

K-79-76

Ingen av allverdens leger har kunnet finne frem til den medisin som kan oppheve fiendskapet og derved den mentale fordervelsesprocess som motarbeider helbredelsen av en hvilken som helst sykdom.(fiendskapet) som faktisk er den vesentlige årsak til alle lidelser og sykdommer.

K-79-77

For alt høyere menneskelig samliv er fiendskapet den rene fordervelse. Det vil få de finere menneskelige egenskaper til å råtne.

K-79-77

Fiendskap er ikke en avsporing av mentaliteten som så mange andre av de jordmenneskelige laster eller dårlige tendenser.

- Det jordiske menneskes tendens til å nære hat og vise fiendskap overfor medvesener er medfødte naturlige anlegg.

FILOSOFI.

238

Efter at individet har kommet til grensen for det fysiske tilværelsesplan og har opplevet at der ikke finnes virkelig faste realiteter i dette, begynner det å støtte seg på ikke-fysiske realiteter, og dets videnskap blir tilhørende under det vi kaller filosofi.

238

Filosofi er i virkeligheten begynnelsen til åndsvidenskap. Men før filosofien kan bli til virkelig visdom eller åndsvidenskap, kreves det at åndslegemene må utvikles til en sådan fullkommenhet, at de ikke-fysiske realiteter som de pågjeldende individer beskjeftiger seg med, ikke blott og bart kan oppleves som tanker, forestillinger eller teorier, men som virkelige kjennsgjæringer.

FLOKKBEVISSTHET.

2557

Disse sammenslutninger (innenfor forretning, foreninger, politikk, sport, religion, selskabelighet) bæres ganske visst i noen grad av prinsippet flokkbevissthet, men hist og her finner man innenfor nevnte kretser den begynnende virkelige sympati som er langt dypere enn flokkbevissthet.

480

Alle disse vesener (i foreningene) er forenet i kraft av sitt felles utviklingstrinn, ønsker og livsbehov.

481

Mellemkosmisk stoff (individgrupper) gir i prinsipp analysen av alt stoff i universet. De er levende veseners sammenslutnings-kategorier basert på felles ønsker og begjær.

483

Stoff består av tre ting: en reaksjonsevne (kraft), en serie organismer (kraftfordelere) og et opplevende og manifesterende jeg. Stoffets analyse er dermed identisk med det levende vesens analyse

1238

Alle sammenslutninger er således uttrykk for at vesener på samme trinn, vesener med de samme erfaringer, hører sammen.

1494

Det er naturlig at det enkelte individ vokser ut av flokken, men det er unaturlig hvis samme individ isolerer seg fra denne flokk ved kun å la sitt mentale lys skinne på likesinnede vesener. ... et vesen som er lysende behøves langt mere i det almene samfund ("Gå ut i all verden...)

1495

Man skal altså gå ut til mennesker som søker etter sannheten eller lenges efter fullkommenheten.

1505

Enhver nasjon uttrykker gjennom individene sin egen særlige flokkbevissthet eller folkeånd.
- Folkeåndens karakter eller moralske trinn utgjøres av det mentale likevektspunkt mellem statens eller nasjonens intellektuelle og uintellektuelle individer.

1526

Selv om jordmennesket ennu i et stort område ikke har egen bevissthet, men representerer flokkens bevissthet, flokkens syn på religion, materialisme, skikk og bruk, så er der dog i dens indre sterkt individuelle krefter som begynner å røre på seg.
- Kunst og videnskap har utelukkende sin rot i individuell tenkning.

2091

Oppildnet av ditt samfunds flokkbevissthet eller flertallets suggererende kraft, trodde De at fredens grunnpillars var overlegen heten i å kunne myrde, drepe, lemleste og ødelegge.

1864

.....en flokk vesener som ganske visst kaller seg mennesker, men ennu i stor stil lever under den instinktmessige jungellov som går ut på å hakke alt liv i stykker som avviker fra flokkens liv og derfor menes uberettiget til å leve.

xxi-a-l-5

I forgården (templets forgård) kunne alle komme: Den uttrykke) den mentale sfære som alle de som ennå kun besidder flokkbevissthet ikke formår å heve seg ut av.

- De er bundne i religiøse sekter, politiske partier, de er kort sagt de utallige eksisterende foreningers menige medlemmer. Overalt er de fanget inn i en eller annen flokk. Noen selvstendig mening eller vurderingsevne har de ikke.

xxi-a-l-6

Deres svar på spørsmål angående livets viktigste problemer, er således ikke deres eget svar, men tvertimot den sekts, det politiske partis eller den forenings de tilhører.

xxi-a-l-8 Men å tro noe utenom eller uavhengig av tilgjengelig mulighet for viden, er det samme som å være suggerert.

xxi-a-l-8

I denne forgård, denne mentale eller psykiske sfære, møter vi det midlertidige hjemsted for alle uselvstendige individer, eller alle de mennesker som ikke er vokset opp til selvstendig tenkning₁ og derfor kun kan søke sitt livsvern gjennom en fast tilslutning til en flokk, hvis idealer og struktur de er suggerert til å oppfatte som det eneste saliggjørende.

xxi-a-l-9

Overfor et sådant menneske nytter det nemlig ikke å komme med logiske argumenter, belæringer eller opplysninger. Det vil enten være absolutt uimottagelig for sådanne argumenter, eller også vil det meget hurtig eksplodere på akkurat Samme måte som en hvilken som helst annen automatisk virkende helvedesmaskin og sende en stråle av hat, ufordragelighet og intoleranse mot en.

xxi-a-l-10 Å tilhøre en sådan sfære, betyr altså at man aldri helt er seg selv. Man har ennå ikke funnet sin egen individualitet. Man har kollektiv bevissthet.

B-182

Menneskene er ennå så rotfestet i dyrerikets tradisjoner, at de ynder å gå i flokk. De går heller ifølge med flokken på en forkjert vei, enn de går alene på den riktige vei. Men derfor kommer de naturligvis også til å dele flokkens skjebne.

B-183

Flokksystemet er da også blitt en tradisjon og basis, som følger dyret gjennom utviklingen helt opp i dets fremtreden som ~ordisk menneske". Hva er nasjonene, religionene, sektene, foreningene annet enn hver for seg flokker om en felles basis, om et felles mål

B-183

Denne flokktendens er en naturlov i utviklingsspiralens første tilværelsesplaner, hvor individet ennå er i fostertilstand, dvs. en nu ikke har opplevet den store fødsel.

Men den kan også spores helt ned i den fysiske materie, og fremtrer da som en lov som bevirker at det større alltid tiltrekker det mindre.

- og i form av flokktendensen spiller det samme prinsipp også en utstrakt rolle ved den guddommelige suggesjon.

B-184

Men derimot er der heldigvis andre vesener som er lengere fremskredne, og som derfor ikke er redd for flokkens skjærsild.

- Og denne standhaftighet gjør dem ganske visst til enere i en ny flokk, men i denne flokk er det ikke flertallet eller mengden som er

bestemmende, men derimot utelukkende enhver eners ny erobring av den absolutte sannhet.

B-188 I samme grad som man er frigjort herfra (suggesjon, partiskhet, dogmer, den offentlige mening, pressen, skikk og bruk, det som er moderne osv.) er man mottagelige for livets virkelige analyser. Og i samme grad tør man vedgå seg sin oppfattelse overfor andre.

L-30 Almenheten går i flokk. Flokkens mening er lov. Den er den autoriserte moral og rettferdighet.. Å gå imot denne mening krever stort mot, klokskap og åndsnærværelse.

L-30 Veien til den virkelige sannhet, rettferdighet og viden går således gjennom den offentlige menings skjærsild, dens korsfestelse, dens laden hånt om alt det som ikke er sagt av den eller den for tiden offentlig anerkjente autoritet.

L-30 Dens (flokkens) ironi, mistenksomhet, baktalelse og latterliggjørelse, er av de realiteter enhver sannhetssøker, enhver virkelighetsforsker må overvinne, må gjøre seg immun overfor, før han kan begynne å erkjenne den virkelige logikk.

L-30 Veien til den virkelige sannhet, til forståelse av livets mening er således av samfunnet selv gjort umåtelig vanskelig. Store hindringer tårner seg opp for den søkende. Illusjonenes tåke hviler over alt og alle på de primitive tilværelsesplaner.

J-73-164

Mange mennesker i vår tid er i ferd med å vokse ut av denne tilstand, og de føler at de ikke lenger er på bølgelengde med mang av de former for skikk og bruk og vanetenkning, som dominerer det miljø hvori de lever, og de prøver ofte med stort besvær å gjøre seg fri av flokkbevisstheten.

K-73-165

Det er altså en gradvis frigjørelse som finner sted, idet individet får vanskeligere ved å innordne seg under partidisciplin, dogmer, ceremonier eller andre autoritære forordninger.

K-73-165

Flokkbevisstheten kan også i høy grad ytre seg hos mennesker som absolutt ikke ønsker å handle og tenke som folkemassene gjør det. De føler seg hevet over "den gemene hop" enten pga. sin aristokratiske fødsel eller pga. spesiell viden eller kunnen innenfor et lokalt, kulturelt område. De har ikke mindre-, men mereverdighetskomplekser.

- Åndshovmod har ikke noe med virkelig kultur å gjøre.

K-73-165

Kristus har vist menneskeheten veien bort fra flokkbevissthet mot en på en gang guddommelig og menneskelig individualitet.

K-73-166

Når mennesket er begynt å fjerne seg fra meget av det som er skikk og bruk vil det lett komme til å føle at det står alene med sine tanker og ønsker, men når det lærer de lover og krefter å-kjenne som ligger, bak bønnens makt, og forstår å bruke dem, vil det merke at det aldri er alene, men at det står sterke åndelige krefter bak den forvandling av jorden og menneskeheten, det nu er ved å bli en bevisst medarbeider i.

K-78-44 Tenk hvor farlig det altså kan være kun å eie flokkens sinn og tanke, og hvor guddommelig det til gjengjeld uunngåelig er å eie eget sinn,

som uavhengig av flokkens mening, efter evne tør å oppfylle loven for livet. Uten disse vesener ville flokken aldri noensinne komme lengere fremmad eller oppad i kultur, men måtte forsumpe i moral og væremåte.

K-78-45

Kun den som tør å overholde loven for livet på tvers av flokkens mening, er dens åndelige fører, selv om han er dens fysiske sorte får.

K-78-45

Dens (flokkens) hån og forfølgelse er kun det sikre kjennetegn på at han virkelig er i ferd med mentalt å løfte flokken. Det markerer at han har tak i den. Den føler seg allerede ille berørt av dette hans tak, derfor hån og spott, derfor forfølgelse av den formastelige.

FORBRYTERE.

1246

Samfunnet skal først og fremst lære å forstå at forbryterne" er fullstendig normale uttrykk for sitt trinn på utviklingsstigen, akkurat som den lovydige borger er uttrykk for de trinn på utviklingsstigen som han eller hun representerer.

1246 De vesener som befinner seg på samfunnets eget utviklingstrin og for hvem lovene uttrykker det de oppfatter som rettferdig, kan jo saktens være både lovydige og aktverdige- de behøver jo kun å følge sine egne medfødte tilbøyeligheter.

1247 Enhver dom av andre vesener som forbrytere er altså en absolutt dom over den dømmendes eget vesen. Hans dom avslører fullstendig hva han forstår og hva han ikke forstår.

1248 Den som forstår ser jo at ingen idag kan være mere fullkomne enn de nettopp er.

1249 Thi hvor er det menneske på hvis bud alle disse juridiske foranstaltninger av i dag kunne avskaffes, og alle straffeanstalter åpne sine dører og gi den fulle mentale og legemlige frihet til de såkalte forbrytere.

- Det finnes ikke på jorden.

- Og en tilsvarende enighet mellem myndighetene står det ikke i noen menneskelig makt å iverksette eller skape.

1351 De av den mentale søvn oppvåkne mennesker, begynner å først at mindre utviklede vesener, de såkalte forbrytere, skal oppdrages og ikke pines eller henrettes, likesåvel som syke mennesker skal helbredes.

1351 Alle forbrytelser eller amoralske handlinger er likeså natur-nødvendig en markering av et vesens utviklingstrinn som de moralske eller idealistiske handlinger er det.

139 Ved en sunn og naturlig opptreden overfor disse vesener, ved en urokkelig tagen avstand fra deres lavere tendenser uten å hate, ved med sin egen tilværelse å foregå med et uangripelig godt eksempel- er man inne på en vei i harmoni med det kommende fredsrige

157 Forbryternes disharmoni og kalde levemåte vil utløse seg i svære lidelser, hvorigjennem deres primitive følelsesliv vil bli foreddet og de pågjeldende vesener gjort mottagelige for omvendelse av den gamle eller nye verdensimpuls., og således atter innstillet på retning mot lysets rike.

1911 Forbrytelser bunner utelukkende i primitivitet. Men primitivitet er ikke et straffespørsmål. Det er i aller høyeste grad et utviklings spørsmål.

xxi-b-63 Å betrakte sin neste som forbryter, kan kun være et utslag av den almengjeldende overtro, at han utmerket kunne la være å utløse disse handlinger og prestere en væremåte ved hvilken han ikke ville komme i konflikt med lovene.

L-155

Men når alt det som kommer inn under begrepet "det onde" er naturlige konsekvenser av noen i individet ennå ikke utlevde naturlige anlegg, er "forbryterne" jo ikke forbrytere i absolutt forstand, men - yngre sjeler i samfundet.

K-68-279

Hver av de to parter er nettopp slik som de dømmer den annen part til å være, og de vil begge oppnå samme resultat av sin dom, først forbryteren og en gang staten som ikke kan vedbli å eksistere som kulturstat så lenge den anvender samme prinsipper som i dyreriket.

... en gammel verden som er oppbygget etter jungelens prinsipper er ved å gå under. Dens stater har dømt seg selv til døden og er nu i ferd med å eksekvere dommene over hverandre.

K-68-280

Og hvordan blir staten beskyttet? Ved å skape beskyttelse for andre, ikke bare ved å beskytte borgerne mot forbryteriske elementer, men også, og det er noe meget vesentlig, ved å beskytte de såkalte forbrytere mot en slik vekselvirkning med omgivelsene som de ennå ikke er modne til å oppleve.

- Med den dom man dømmer, skal man selv dømmes, og i forhold til den beskyttelse man selv utøver, er man selv beskyttet.

K-68-289

Den beskyttelse det blir tale om i fremtidsstaten, blir altså ikke enfysisk avvæpning av forbryterne ved å sperre dem inne i fengsler eller konstrasjonsleirer eller ved å myrde dem, men utelukkende en sjelelig avvæpning.

K-68-289

(De ansvarshavende for forbryterne) skal være videnskapsmenn, psykologer i dette ords mest utvidede betydning. Det skal være mennesker som selv en gang har vært forbrytere, selv om det er lenge siden, mennesker som vet hva det er de kosmisk sett har med å gjøre. De skal være skolerte vesener i tålmodighet og beherskelse av sitt eget sinn.

K-68-290

Deres (de ansvarshavendes) oppgave vil først og fremst være å finne ut av de forskjellige forbryteres spesielle anlegg, og finne frem til nettopp den lille spire av høyere livsgnist i dem som kan bringes til en sådan vekst at den vil kvele og underminere de dyriske og morderiske anlegg.

Det er ikke noe som skal skje ved hypnose eller ved å få makt over forbryteren, men ved en naturlig utvikling av de skapende anlegg som finnes i ethvert jordmenneskes sinn.

K-68-290

Undersamfunnets borgere vil ikke føle seg sett ned på som lavere vesener. De betraktes som samfunnets yngste, og da de samtidig vet at de betraktes som evige vesener, ligger der ikke noe nedsettende i den betraktning, eftersom det ikke kan være noe diskriminerende i, om et vesen er kommet inn i en utviklingsspiral på et senere tidspunkt enn et annet.

- At undersamfunnets borgere ikke har adgang til hovedsamfunnet, vil være like så naturlig som det i en skole er naturlig at elever i 1. og 2. klasse ikke har adgang til gymnasen.

K-71 126

Der hvor "dyret" er det "menneskelige" i mennesket overlegent, fremtrer det som en forbryter.

K-71-126

Men man vil samtidig være klar over at primitivitet eller underutvikling umulig kan være "forbrytelse", og at straff heroverfor er like så tåpelig som det ville være tåpelig å straffe et barn, fordi det ikke har den samme innsikt i livsproblemene som det voksne menneske.

K-71-151

Er de banditter, røvere, mordere eller kun simple baktalere, vet man at de bare er i ferd med å lære, hvorledes man ikke skal bære seg ad i det virkelige liv hinsides all jordisk villfarelse og overtro, hvordan man ikke skal leve om man ønsker å være ett med Gud.

K-74-77

Disse vesener opphører ikke med å være forbrytere fordi de forlater sine fysiske organismer. Deres forbrytermentalitet er like så levende i den åndelige verdens første sfære som den var på det fysiske plan.

K-74-77

Og på det psykiske plan kommer de primitive mennesker sammen med likesinnede som de er på bølgelengde med. De danner til sammen en sfære av primitiv, ondskapsfull mentalitet, en samling av hva man med et gammeldags uttrykk kan kalle onde ånder, som har mulighet for å innvirke på fysiske vesener som har en lignende mentalitet.

K-74-77

Man skulle bare vite innenfor de juridiske spesialisters rekke at man ofte med sine dommer og straffer likefrem utdanner ennå verre samfunnsfiender enn man før har hatt.

K-77-65

I kulturstaten forsøker man altså å dressere vesnene fra omtalte mellemsfære eller underverden til å utføre det kunststykket å balansere på den line som heter statens juridiske lover. De som ennå ikke har lært kunststykket, men trer utenfor, betegnes som forbrytere og straffes med dressørens pisk.

- Alle jordens mennesker har gjennom en rekke inkarnasjoner opplevet noe slikt, og noen gjør det altså for øyeblikket. Mange er etterhånden blitt så redd for dressørens pisk, at de kan utføre kunststykket og betraktes som "aktverdige og lovlydige borgere
- Men så lenge aktverdigheten og lovlydigheten kun beror på teknisk kunnen og ikke på en moralitet som er naturlig for vesenet, hører det stadig hjemme i underverdenen hva dets mentalitet angår, selv om det utadtil har kulturstatens moral som ferniss over sin egentlige mentalitet.
- Vårt samfunn av idag viser oss tydelig at denne kategori av jord mennesker finnes overalt, i alle samfunnsklasser, også blant de ledende.

K-79-139

Omtalte undersamfunn skal ikke på noen måte ha preg av fengselsvesen, og dets ansvarshavende skal ikke være dommere og fengselsbetjenter. Det skal være vitenskapsmenn, psykologer i dette ords mest utvidede betydning.

K-79-139

Et slikt juniorsamfunn vil altså være en slags forgård til det virkelige samfunn, hvis videre utvikling vil være avhengig av, hvorledes undervisningen og utviklingen i juniorsamfunnet skrider frem.

FORDØYELSE.

K-83-177

Denne fordøyelsesprocess betyr for mikrovesnene en Utskillelse av deres ånd fra deres legeme.

Denne ånd oppsummeres eller inkarneres i den fordøyende organismes kjøtt og blod som fornyende liv, medens stoffet, dvs. mikrovesnenes etterlatte, fysiske legemer som nu er lik, går ut som avføringsstoffer.

K-83-177

Denne av materien utskilte mikroånd eller dette mikroliv, utgjør altså den virkelige næringsverdi. Det er reaksjonen av dette mikroliv eller denne mikroånd som igjen utgjør det vi kaller vitaminer.

K-83-177

At denne fordøyelse eller utskillellesprocess suppleres med en kunstig process som f.eks. kokning, har ingen som helst innflydelse på selve plasseringen av den frigjorte udødelige mikroånds nye inkarnasjon.

K-83-177

... (det) er rimelig at man her (etter kokning av maten) kan konstatere en mindre vitaminaktivitet enn ellers, men dette skyldes som nevnt absolutt ikke kokningen, men derimot selve det pågjeldende mikrolivs uegnethet til opptagelse som næring i vedkommendes organisme.

- Dette mikroliv inkarnerer derfor hurtig i andre stoffer eller materier.
- Og det ville ikke endre situasjonen om de nevnte produkter ble nydt i ukokt eller rå tilstand.

K_83-177

Kokningen er således ikke bare uskadelig, men er en glimrende hjelp for mennesket.

K-83-187

At kokningen derfor her (hva angår frukter, lettere bladprodukter og safter av milde gulerotaktige rotprodukter) ikke bare er overflødig, men direkte skadelig, vil ikke være vanskelig å forstå.

K-83-204

At slike overbebyrdede organer kan trenge til en viss avlastning er innlysende. Denne avlastning kan kun finne sted gjennom en viss hensiktsmessig faste eller redusering av måltidene.

K-83-204

Ved en gjennomført faste, hvor legemet så og si blir uttømt for næringsprodukter, kan man avstedkomme en viss gavnlig utrensning av organismen for skadelige eller usunne stoffer, men en sådan kur bør absolutt kun foretas under en leges ordinasjon og kyndige kontroll.

FORELSKELSE.

2548 Når en mann er glødende forelsket, dvs. utløser en særlig hormondrevet sympati for et annet vesen, er det hans dyriske bevissthetsdel som behersker hans tankeklima.

2550 Hos det primitive menneske der det humane talent ennå er latent, blir forelskelsesesevnen så og si den eneste faktor som kan befordre noe human.

Men den har intet med kjærlighet å gjøre utover sympatifølelsen for ektemaken og avkommet.

2551 Forskjellen på denne parringssympati som i sin kulminasjons utfoldelse kjennes som forelskelse, og virkelig kjærlighet, er at forelskelsen utelukkende er selvisk - ved hjelp av den får vesenet en livsviktig sult tilfredsstillet og oppnår den herav følgende akutte nydelse og stimulans for livsmotet.

Den virkelige kjærlighet er en sympatiutløsning som er absolutt uselvisk. Den er ikke befordret av noe begjær etter oppnåelse av goder eller fordeler for sitt opphav.

2561 Men således er det ikke med det fremskredne intellektuelle menneske. Her er forelskelsens kraft så svak, at den kun kan binde sitt opphav til dets parringsobjekt en ganske kort tid.

2562 Ekteskapet er jo basert på en helt annen makt enn den som kan dirigeres av viljen.

2594 ... (forelskelse) er en forsterket kunstig sympati, som gir vesnene anledning til å oppleve glimt av det guddommelige lys før de har fått utviklet virkelig kjærlighet.

2594 Men denne sympati adskiller seg fra den virkelige kjærlighet derved at den primært bæres av selvishet.

2596 Er det ikke nettopp en urokkelig kjennsgjerning at parringseller ekteskapssympatien ikke har kapasitet nok til å forhindre vesnenes fremtreden med djevlebevissthet.

2618 Forelskelse kan i realiteten kun opprettholdes av en lignende tilbakevirkende forelskelse fra det vesens side som er dens objekt.

2619 Men livsloven fordrer urokkelig nestekjærlighet som målet for all utvikling, og ikke forelskelse eller ekteskap.

2624

Forelskelse er en kunstig opprettholdt sympatitilstand...

- Forelskelsessympatien er ikke uselvisk. Den tåler intet annet objekt for forelskelsen...

- Den lar vesnene oppleve små glimt fra det paradiset de har forlatt, samtidig som den skaper avkomsbeskyttelse.

2624 Forelskelsen utgjør den realitet ved hvilken skinnsyken fødes. Denne er igjen roten til absolutt alt det onde.

2636 Den (forelskelsessympatien) gjør all enpolet seksualisme i renkultur til hvetebrødsdager, eller til et opplevende sølvrene måneskinn for dets opphav i ragnarokks mørkesfære. Uten dette lys i spiralkretsløpets mørke, måtte helvede her være i renkultur.

873 Det fullkomne menneskes lyst til å tjene eller leve og ofre seg for en hvilken som helst neste er ikke hemmet av noen skinnsykeavfødende forelskelsestendens med dens sterke begjær av eiendoms rett over seksuelle partnere.

1233 Slår ikke den høyeste ild her ut i en ny flamme, skinnsykens, hvis forelskelsen ikke gjengjeldes? Og blir ikke dette hat til "livets ånde" eller den nærende livgivende kraft for alle dyrerikets særlige tradisjoner?

1455 Den gang den seksuelle strøm var en liten bekk, var begjæret ikke sterkere enn at det med letthet kunne holde ild i en forelskelse i den samme seksuelle partner i et helt jordeliv, var der jo ikke noe seksuelt overskudd igjennom hvilket det kunne oppstå begjær efter en ny seksuell partner.

Ekteskapene kunne fortsette med sterk kraft gjennom nye efterfølgende jordliv, for til sist å ende i søskenkjærlighet.

1463eftersom forelskelse ikke er noen viljesakt, men derimot utgjør en automatisk organprocess, befordret ved kjertelsekreter og sjelelig vitaminhunger. Og da hvetebrødsdagene absolutt er basert på forelskelse, ser man at ekteskap som kun er basert på forelskelse, er dømt til undergang.

178 Denne kjærlighet (intellektualisert følelse) må ikke forveksles med forelskelse, som jo er av en lavere natur og kun har sitt utspring fra de fysiske sanseorganer og selvoppholdelsesdriften, hvorved de blir av selvisk natur.
Den virkelige kjærlighet søker ikke sitt eget, men er i absolutt renkultur, og utløses ikke på basis av noen som helst forventning om gjengjeldelse eller gevinst.

1817 A-begjæret gir seg tilkjenne ved en overdreven følelse i form av en hunger eller et begjær efter å få lov til å tekkes et vesen av motsatt kjønn som er objekt for forelskelsen. Ja, det er nesten ikke det, vesenet i denne situasjon ikke vil gjøre for den elskede.

1818 Den rene forelskelses første stadium er således i stor utstrekning meget lik den virkelige kjærlighet. Den mobiliserte parringstilstand har da også fått navnet kjærlighet.
- Dette A-stadium er således en levning fra det himmelske paradys, en svak stråle fra et tidligere spiralkretsløps høyeste verdener.

1819 Det forelskede vesens store sympatiske innstilling til den elskede er ikke den kjærlighet eller uselvishet, som den i første instans synes å være, ja er i virkeligheten slett ikke kjærlighet.

1819 Forelskelseskjærligheten eller parringssympatien er en foreteelse som i lengden ikke kan eksistere uten næring. Frem av A-begjæret kommer efterhånden et nytt begjær. Det fordrer besiddelse og gjenselskelse (B-begjæret). Hvis dette begjær ikke tilfredsstilles,

vil forelskelsen eller parringskjærligheten stagnere. Og med denne stagnasjon blottes den forelskede parts sanne utviklings standard.

1822

A-begjæret er det lysskjær som får vesenet til å neddykke i B-begjærets bitre sone uten å ane dens giftige og smertebringende atmosfære.

1822

Forelskelsen er således den kosmiske livsnatts måneskinn. Den er det himmelske lys tilbakekastet fra det dependende principps isbelagte bjergtopper og bunnfrosne avgrunner.

ixx-l-37

Men alt eftersom pol- og kjærlighetsutviklingen blir sterkere og sterkere, degenererer forelskelsesveien. Og det motsatte kjønn blir et tilsvarende mindre og mindre kjærlighetsobjekt. -(38) Det er naturligvis en selvfølge at disse linjer ikke er sagt som en propaganda mot ekteskap og parringsdrift. Tvert imot, de er kun fremført som et fingerpek i den retning som naturen selv absolutt alene, og ikke ved noen som helst menneskelige eksperimenter eller meditasjoner, fører menneskene.

DEV-2-200

Den høyeste ild eller det seksuelle prinsipp rummer ikke her (i menneskeriket) mulighet for utløsning av den instinktmessige, enpolede sympati vi kjenner som forelskelse som helt kan besette et menneskes bevissthet, så det nesten ikke kan tenke på annet enn objektet for denne kunstige sympati. Denne sympatifølelse er ikke en gjennom smerter og lidelse utvikle kjærlighet, slik som den virkelige kjærlighet. Den adskiller seg derfor fra den virkelige kjærlighet ved at den kun gjelder et enkelt særlig objekt, nemlig et vesen av motsatt kjønn, for så vidt som dette vesen kan gjengjelde denne sympati med samme styrke og innsats.

DEV-3-23 0

Kjærligheten stiller absolutt ingen som helst fordring om gjengjeldelse, medens forelskelse i virkeligheten avføder en fordring om gjengjeldelse overfor den motsatte part eller forelskelsens objekt.

DEV-3-258

Forelskelse er en kunstig opprettholdt sympati, hvis oppgave det er å binde vesnene sammen i en parringstilstand, som er betingelsen for skapelsen av de fysiske organismer, og i kraft av hvilke gjenfødselen eller reinkarnasjonen kan manifesteres.

DEV-3-275

Forelskelse er således av egoistisk art. Den gir kun for å ta eller for å eie den annen part. Noen absolutt kjærlighet, dette "heller å gi enn å ta", avføder enpoleten absolutt ikke.

L-92

Forelskelse er en i naturen forekommende anordning, som i den sone der den hører hjemme stimulerer eller beforder artenes forplantning.

L-92

Men når et vesens forelskelse således gjør gjensidig utveksling av berøring og kjærtegn med et særlig bestemt annet vesen til livsbetingelse, vil dets selvoppholdelsesdrift derved betinge at det utløser all sin kraftanstrengelse og tenkeevne utelukkende med det ene formål å oppnå dette særlige annet vesens fulle sympati eller gjensidige forelskelse.

L-92

Dette vil atter si at forelskelse skaper hat til personer og ting som kan motarbeide eller forhindre nevnte oppnåelse. Den stimulerer skapelsen av eiendomsrett over dette annet vesen og skaper derved den dypeste utløsende årsak til alt det som kommer inn under begrepet "det onde".

L-93

At denne mentale innstilling ikke kun innskrenker seg til å gjelde ektemaken, er naturligvis en selvfølge, den må også nødvendigvis komme til å gjelde gjenstander og ting som kan være medvirkende midler til å opprettholde eller hevde den forelskedes overlegenhet overfor rivalene.

L-93

Verdens mennesker nedtramper hverandre skånselsløst i jaget etter forelskelsens tilfredsstillelse og etter den for denne tilfredsstillelse begunstigende makt og godsbesiddelse. Denne sone utgjør i den samlede verdensplan det sanne dyrerike.

L-94

Medens forelskelse stimulerer begjæret etter å tilegne seg eller ta, stimulerer den mentale kraftbesettelse, av hvilken ovennevnte setninger er et resultat (det er saligere å gi enn å ta; hevn eder ikke I elskelige...) det motsatte, nemlig lysten til å gi. Denne kraftbesettelse er igjen kjent under navnet kjærlighet.

L-94 Gjennom slekts- og familieskap utvikler dette tankeklimate (forelskelsen) seg videre og videre, for i kollektiv form å kulminere som den for tiden i visse land så høyt lovpriste nasjonalisme.

- Fedrelandskjærlighet eller nasjonalisme er således det samme som kollektiv forelskelse.

L-95 Mennesker døende av overdådig vellevnet, fråtseri og utskeielser på den ene side, og mennesker døende av sult, armod og livslede på den annen side, det er forelskelsens ytterste forgreninger og resultater.

L-96 Men det tyvende århundres menneskehet i en sone, hvor forelskelsesevnene er mere degenererte enn noensinne, således at mangfoldige mennesker såvel innenfor som utenfor ekteskapene mere eller mindre har mistet denne evne, og derfor befinner seg på et stadium, hvor de i tilsvarende grad er hjemløse.

- At de nettopp befinner seg i utdrivelsen av paradiset, hvilket vil si utdrivelsen av det dyriske paradis.. at deres organdannelse er under omforming til en helt ny bevissthetstilstand, i hvilken forelskelsesevnen er avløst av kjærlighetsevnen, vet de ennå ikke.

L-98 Da forelskelse således blir identisk med en forsterket sympatifølelse, og kjærlighet i sin natur også er sympatifølelse, kan disse to realiteter på et visst stadium ikke unngå å ligne hverandre meget, og under opplevelsen i stor utstrekning fornemmes ens. Dette er grunnen til at forelskelse blir utropt, beskrevet og lovsunget som kjærlighet, og at alle romaner angående forelskelse, blir kalt kjærlighetsromaner.

L-99 Da det ikke er den elskedes vilje, men dens legeme og dettes utstråling og charme som er det egentlige utløsende moment for forelskelsen, er det ikke alltid at denne vilje er i samklang med den forelskedes vilje. Dette vil altså si at det er ikke alltid at den forelskede oppnår gjenselskelse.

- Der oppstår det vi kaller ulykkelig kjærlighet... idet vedkommendes sympatiske anlegg,

kun kan settes i svingninger av en helt annen mennesketype enn den, den ulykkelige forelskede tilhører.

L-100

Sålenge forelskelse gjør eiendomsretten over et annet vesen til livsbetingelse i ens bevissthet, har man ingen betingelser for å forstå tilværelsens største bud: "Elsk hverandre".

L-101

Når dette ikke å oppnå nevnte eiendomsrett og gjenelskelse undertiden kan bety tapet av mental førlighet, tapet av lysten til livet, kan bety overbebyrdelse av nervesystemet med spekulasjon og utrøstelig sorg, kan bety søvnløse netter, kan bety nedsynken i en avgrunn av laster, skinnsyke og selvmord, er det absolutt rimelig at den forelskede søker å rydde alle hindringer av veien.

L-108

Da forelskelse fordrer gjensidighet vil dette altså si at allkjærligheten på dette stadium ennu ikke er blitt til kjærlighet, men fremtrer derimot som egoisme. Den er ennu så sped i sin kraft at den kun kan komme i aktivitet der hvor dens lys rammer blanke, speilreflekterende punkter.

- Slike speilreflekterende punkter er det samme som vesener av mot satt kjønn.

K-72-137

Det forelskede jordmenneske som blir gjenelsket, opplever et guddommelig møte med paradiset have, det får en animalsk opplevelse av den store fødsel, dvs. en indre mental likevektstilstand hvor alt stråler i et guddommelig lys.

K-72-137

Tvert imot er det slik at livet selv har bekreftet forelskelsens kulminasjon som en begrenset foreteelse. Denne kulminasjon har man gitt navnet hvetebrødsdager.

K-72-139

Medens dyret vedblir å oppleve forelskelsestrangen i form av rytmiske brunstperioder, ser vi hvorledes den samme trang hos det jordiske menneske trenges tilbake til de unge år. For hvert liv det jordiske menneske blir eldre, repeteres denne trang tidligere og tidligere.

FORENTE NASJONER. (F.N.)

101

Dette forbund er allerhøyest å betrakte som et foster til en verdensrett. Det eier ikke verdiene, og har ingen realistisk makt bak seg.

- Men dette er ganske naturlig. Det er ingen ting som kan fødes voksent. Og en så mektig realitet som en verdensøvrighet kan ikke bli til uten ved en gradvis stigende utvikling.

102

Dog vil det bli nødvendig for nevnte omfattende domsstol, å ha bak seg en slags våpenmakt, en internasjonal hær og flåte, men denne makt vil kun komme til å eksistere som et absolutt upartisk verdenspoliti..

xxx-l-22

Men likesom politi og rettsvesen seiret og ble til innenfor hver enkelt stat, således vil F.N. eller et verdenspoliti og retts vesen også uunngåelig seire til slutt.

FORFENGELIGHET.xii-14

Det virkelig "store menneske" føler derfor slett ingen trang til å være eller bli kjent. Det har forlengst passert det stadium hvor det er begjæret efter menneskenes beundring og dyrkelse som er drivkraften i deres liv.

xii-30

Så lenge forfengeligheten som jo er motoren i hovmod, ikke overstiger sin normale standard, hvilket vil si det stadium der den kun avstedkommer den naturnødvendige sunnhetsmessige, hygieniske betjening av sin organisme, så den hele tiden kan være på høyde med den fullkomne fremtreden den av naturen er skapt til, er forfengeligheten en dyd.

xii-30

Der hvor forfengeligheten overstiger det naturnødvendige stadium, er den unaturlig eller overdreven, og har da ikke med virkelig logikk å gjøre. Og da er det egentlig først man begynner å kalle den forfengelighet. Før dette stadium vil den kun være å betrakte som en naturlig selvpopholdelsesdrift.

xii-38

Vi har opplevet mennesker som kalte seg frelste, og ikke desto mindre ble nedtrykte ved tanken på at alle mennesker uten unntagelse ville bli frelst, og at absolutt ingen derfor ville kunne gå evig forta. Hva er det som rører seg i et sådant frelst vesens indre? Er det i virkeligheten ikke krenket forfengelighet.

xii-b-2 0

Et sådant individs forskning (med trang til å brilliere over andre) blir således ikke en stimulering av dets egen given avkall til fordel for nesten, men derimot en hamstring, en erobring av åndelig gods, en manifestasjon av begjæret efter gullet, efter å bli en rik mann overført til et åndelig plan (åndelig kapitalisme)

ixx-3-78

Et sådant glødende begjær efter å oppnå den store fødsel er i virkeligheten et utslag av forfengelighet og alt for store tanker om sin egen åndelige posisjon. Det menneske som ikke kjenner sin umodne tilstand, vet heller ikke hvor farlig det er å bringe denne tilstand i berøring med de høyere kosmiske energier eller krefter.

... det kan medføre de forferdeligste former for kortslutning eller brann i bevisstheten.

FORRETNING.

1304 Hva er det autoriserte forretningssystem innen den europeiske kultur annet enn en i stor utstrekning fremtredende blodig utnyttelse av medvesnenes arbeidsevne, skapemuligheter, en hjerteløs utplyndring av andre vesener for fruktene av deres fysiske og mentale kunnen.

1316 Forretningsprincippet ble det middel, ved hvilket denne ublu tilfredsstillelse likefrem kunne kamufleres gjennom århundreder.

1319 ... sa er det falske forretningsprincipp derimot et principp, hvorved man skaper den allerhøyeste form for ulikelig fordeling av alle livsviktige fornødenheter.

1320 Det falske forretningsprincipp har også bastet og bundet de enkelte individers legemlige og sjelelige kraft som en fundamental handelsvare, som et glimrende objekt for ublu utbytning som likeledes er beskyttet av de statslover, individene hver især i uvidenhet om den virkelige sannhet eventuelt glødende har underbygget med sin stemmerett.

1322 Denne klasseinndeling er utelukkende basert på hvor dyktig man er til å jonglere med det falske forretningsprincipp.

1323 Benyttelsen av luksus kan kun være lovstridig der, hvor den fordres og benyttes av lediggjengere som ikke selv utfører noe som helst nyttig arbeide, men kun snylter på livet, lever for å bedrive behagelig tidsfordriv.

1325 Medens køllen og sverdet var det direkte våpen i tidligere kulturrepoker, ble bankkontoen senere det mest raffinerte mordvåpen.

- å bære dette våpen med verdighet, dvs. eie det, og ikke selv være dets eiendom, krever en psyke som kun finnes i menneskeriket.

1325 Medens sverdets bruk fører til tukthus, fører bankkontoens benyttelse som mordvåpen i stor utstrekning til heder og ordensdekorasjoner, titler og høyaktelse.

1327 Bankkontokulturen er for alle mennesker i dag det samme som vannet er for fisken.

- Uten bankkontokulturen ville man ikke kunne gjøre de erfaringer at man heller skal gi enn å ta, at man ikke er kommet til verden for å la seg tjene.

1331 (Bankkontokulturen) All naturlig standsforskjell, dvs. den medfødte åndsforskjell, forskjell i intelligens og følelse, i intellektualitet og moral, var her en ganske underordnet faktor.

1346 Og da magnatene til sammen nettopp er så sterke at de undertiden eier eller kontrollerer, det som finnes av det pågjeldende produkt i verden som lovbeskyttet privateiendom, kan de jo ta akkurat den pris de vil.

1346 Denne børsnøtering er således for de livsviktige produkters vedkommende i virkeligheten et kamuflert "hold up". Det er et intellektualisert "pengene eller livet".

1352

Ved å kamuflere tilraningen av nestens goder, verdier eller eiendommer som forretning, beholdt man altså en åpen kanal eller vei, ad hvilken man fortsatt kunne plyndre og stjele fra sin neste og ennu beholde predikatet: en hederlig mann.

75 Innenfor forretningsverdenen er det mulig å ikle røveri og plyndring så fine mentale eller intelligensmessige former at de for den uvidende hop likefrem stråler som moralske idealer og bli autoriserte og lovbeskyttede.

75 Forretningsverdenen er krigen overført til et annet plan, mer resultatene er de samme som ved den almindelige krig: ruin, fattigdom og undertrykkelse for de overvundne, og rikdom, luksus og makt for seierherrene.

102

Utviklingen vil altså komme til å foregå på den måte at privatforetagene ganske stillferdig etterhånden blir konkurrert ut av statsforetakene.

104 Ved overskudd må her forstås en verdi eller et beløp for hvilket det ikke er ydt noe som helst, medens fortjeneste derimot må forstås som betaling for ydet arbeide.

104

En hvilken som helst form for handel som gir mere utbytte enn en naturlig arbeidslønn, vil være skalkeskjul for en urettmessig tilegnelse, som dermed blir identisk med et maskert røveri

105

Det nuværende melleghandlersystem som ikke i noe som helst tilfelle betyr forandring til det bedre i handelsvarens kvalitet, men i mange tilfeller bevirker en forringelse av denne, samtidig med at det fordyrer den meget, er således en abnormitet i forretningsverdenen.

1745

Den mest hensynsløse og brutale forretningsmann og kvinne, hvis sinnelag utelukkende kun er besjelet av å utplyndre andre til fordel for sitt umettelige begjær efter skapelsen av egen urimelig velstand, vil alltid psykisk være nesten 100 % maskulin eller feminin.

xii-c-14

All handel foregår som regel ikke under princippet "like verdier for like verdier", men derimot under princippet "mindre verdier betales med større verdier"

xii-c-19

Å forandre verdens livsverdier fra å være en handelsvare til å være en gave for alle mennesker, det er verdens frelse.

xiii-59

Nei, forretningsverdenens store palasser, magasiner og bankhus, representerer ikke veien frem til juleevangeliets store og varige fred på jorden og den herav følgende velbehagelighet for menneskene.

xiii-62

Den samme verdi for den samme verdi. Det er dette prinsipp hele universet er basert på. Ethvert levende vesen må således gi sitt liv for å få sitt liv.

xiii-63

Desto flere livstimer man på denne måte i form av legalisert handel eller forretning kan frarøve eller fratvinge sine medvesener desto veldigere kan man selv bli fri for å oppfylle betingelsene for sin egen eksistens eller oppfyllelsen av loven for livet.

xiii-65

Det gjelder således slett ikke å forlange to eller flere livs-timer for en, idet man i virkeligheten slett ikke er kommet inn i verden for å la seg tjene, men for å tjene.

xx-a-l -24

Begrepet forretning utgjør idag i stor utstrekning kun et røkteppe eller en kamuflasje under hvilken forretningsprincippet forfalskning til å utgjøre princippet - den størst mulige verdi for den minst mulige ydelse til gjengjeld, kan finne sted.

xx-a-l-24

Denne kulminerende utplyndring av sin neste kan ikke finne sted der hvor pengesystemet er avskaffet, og der ikke finnes annet lovlig betalingsmiddel enn en av myndighetene utstedt kvittering for at man selv har ydet betalingen ved sitt arbeide.

xxv-62

I denne makttilegnelse er våpenet en så tilsyneladende uskyldig ting som penger, og den krigsmetode i hvilken pengene utgjør et dødbringende våpen, heter forretning.

xxv-62 Masser av mennesker er blitt bragt til nervesammenbrudd, depresjon, livslede og selvmord av denne, som moralsk levevei kamuflerte utplyndring av nesten.

xxv-63 Denne kulturens skjulte krigsskueplass har således også sine konsentrasjonsleire og livsnedbrytelsesområder. Disse er storbyenes slumkvarterer.

xxv-65

Dette siste våpen (pengene) kan være like så dødbringende, ulykkesbefordrende for menneskene og deres kulturverdier som militærvesenets atom- og vannstoffbomber.

xxviii-2-50

Der hvor det utgjør princippet "mere verdi for mindre verdi", er det avsporet og gjør så megen skade i verden, og er så absolutt krigsbefordrende, at hele menneskeheten i dag lever i en dommedagsstilværelse.

xxviii-2-51

Foretningsprincippet utbredelse i verden i dag bevirker så megen: Rum, sultedød, sinnssyke, fattigdom, snobberi, falsk klasseinndeling, nød og elendighet, hospitalspasienter, forvrengt livsoppfattelse, hardhjertethet, ond kamuflasje, hensynsløshet, røveri og plyndring, bedrageri, løgnaktighet, overvurdering, undervurdering, ordener, titler... at det ikke overtrumfes selv med atom- og vannstoffbomber.

xxviii-2-52

Dette "heller å ta enn å gi" er således livets største og mest ødeleggende krigsvåpen.

K-68-232

....denne såkalte forretningsmann (som påfører andre tap), hvis vi skal se ham i et større perspektiv, er absolutt ikke forretnings mann. Hvorfor ikke?

Fordi han er medvirkende til å skape en årsak, som engang i fremtiden for ham vil gi virkningen, uopprettelig tap, fallitt, konkurs eller annen form for krakk eller sammenbrudd.

K-68-232

Forretningsprincippetets kosmiske struktur består i å gi like verdier for like verdier, en utveksling til gagn for begge parter. Og selv om det er tåpelig sett med en moderne forretningsmanns øyne, at det også når det gjelder forretning er bedre å gi enn å ta, som Kristus sa, så må det understrekes at før man innen forretningsverdenen får den innstilling såvel som overalt i livet, før vil man ikke kunne oppleve den sanne lykke.

K-78-29

Ja, er ikke en overordentlig stor del av skoleundervisningen og oppdragelsen nettopp basert på å dyktiggjøre de enkelte individer i dette som forretning kamuflerte, autoriserte tyveri og bedrageri system.

K-78-124

Det er især gjennom en avsporing av forretningsprincippet at et menneske kan få makt i våre dager.

K-78-124

Man kan ikke regne med å gå hen og få mat, klær og husly gratis, men må for å skaffe seg disse livsfornødenheter "selge seg selv", dvs. sin arbeidskraft og sine evner. Denne handel kalles en levevei, og er kosmisk sett også en form for slaveri.

FORSKNING.

2252

Denne nye utviklingsretning er: forskning, iakttagelse, selvopplevelse av selve Guds egen væremåte, Guds allmakt og allkjærlighet, som for den som kan se utelukkende åpenbares overalt i naturen.

2315 Menneskene vil herefter komme til å endre sitt forskningsobjekt fra det fysiske plan til det åndelige plan, hvis de overhodet vil gjøre seg håp om å finne livsmysteriets løsning.

vi-b-40 Kun kjærlighet kan være den beste kjenner av kjærlighet. Den ukjærlige eller åndelig primitive (forsker), vil derfor i stor utstrekning kun finne motsigelser, feil og meningsløshet bak den høyeste vises ord og tekst. Han ser ennå kun emballasjen, og kan derfor ingen absolutt mening ha om samme emballasjes innhold.-Sannhet er ånd, og kan kun oppleves og kjennes i kraft av ånd. Ord og tungemål er kun underordnede redskaper tilpasset for tid, sted og trinn.

B-47

Å forske "på langs av materien" vil altså si å forske på basis av evnen til å uttyde den vilje, de meninger og setninger som det dagligdagse livs "bokstav og tallkombinasjoner i virkeligheten har til hensikt å uttrykke.

B-49

Forskningen "på tvers av materien" støter altså mot det store intet, hvis forposter er stjernetåken i mikrokosmos såvel som i makrokosmos.

B-63

Den nye forskningsmetode vil derfor mere og mere bli basert på individets kjennskap til seg selv, dets kjennskap til sin egen overfysiske natur, thi i denne overfysiske natur ligger hele livs-mysteriet åpenbart.

B-65

Det samme gjør seg gjeldende hvis individet vil utforske en melkevei.

- Her skal det ikke rette sitt fysiske syn inn på en melkevei ute i verdensrummet. Den er altfor utilpasset til de jordiske sanser. - Nei, individet må rette blikket inn på det melkeveisystem som av 'Guds korrespondanse" er tilpasset til dets sanser og iakttagelser. Og et sådant melkeveisystem har individet i sin egen organisme.

L-219

Og her (i og med forskningen) begynner i virkeligheten det fundamentale syndefall, idet forskning som vi tidligere i denne artikkel er blitt gjort bekjent med er det samme som nydelsen av kunnskapens tre på godt og ondt. Denne forsknings resultat blir altså det samme som utdrivelse av paradiset's have som jo er dyrets forvandling til menneske.

FORSTAND/FORSTÅ.

2434 Dette vil altså si at jorden er befolket med levende vesener, som i absolutt forstand eller kosmisk sett har en meget liten evne til å forstå hverandres tilværelse eller livsopplevelse.

2507 Hvordan skal det rent mannlige og kvinnelige vesen forstå en slik ny mental tilstand (dobbeltpoletheten) som de ennå ikke selv har følt i sitt indre i denne spiral.

222

Enhver form for forståelse av en ting, er således identisk med eller basert på gjenkjennelse.

- Dette vil igjen si at alt som vi opplever på det fysiske plan og som vi ikke forstår, er en ren fysisk opplevelse. Forståelsen av en opplevelse kan kun eksistere på basis av en åndsprosess.

vi-b-33

For å forstå en analyse, må man ha et med analysens objekt beslektet erfaringsmateriale. Har man ikke dette erfaringsmateriale, kan man ikke intelligensmessig hungre etter denne viden.

x-ll

Når man har evne til å forstå noe, skjer det utelukkende i kraft av de erfaringer man i forveien har på vedkommende område.

x-13

For at en sansereaksjon kan bli til opplevelse eller erkjennelse, må den ved konsentrasjon forbindes med individets erfaringer.

x-35

Og der hvor vi ikke forstår tingene, der må vi nødvendigvis handle i blinde. Og der hvor denne mentale blindhet eksisterer som basis for vår vilje og handlemåte der vet vi naturligvis kosmisk sett ikke hva vi gjør.

xvii-ll

De mennesker som forstår mest og er mest hjelpsomme, er alltid mennesker som selv har vært igjennom vanskeligheter og lidelser.

L-20

Å ha en utviklet forstand betyr altså å ha en fremragende evne til å konstruere planer i sin handle og væremåte til størst mulig fordel for oppfyllelsen av et ønsket formål.

L-20

Likesom individene ikke er like langt fremme i forstandsutviklingen, således er nasjonene eller folkene heller ikke like langt fremme.

L-20

Forstanden er de briller gjennom hvilke verden sees. Den farve disse briller har, blir avgjørende for deres opphavs syn på livet, individet og skjebnen.

K-69-54

Tenk hva det ville bety hvis man istedenfor å irriteres over det som skjer, bruker sin energi til å prøve å forstå hvorfor det som skjer, er det riktige i nettopp den nuværende situasjon, basert på fortiden og med henblikk på den gevinn vi erfaringsmessig kan ha derav i fremtiden.

FORUTSIGELSER.

xxv-92

Når man kjenner en sådan kjerne, kan man altså forutsi, at den ved plantning på rette måte vil vokse og bli et nytt epletre, hvis frukter vil bli nye epler og ikke noe som helst annet.

xxv-93

Skapelsens forløp og dens forskjellige epoker, stadier og sluttresultat kan derfor allerede forutses av den som har kjennskap til sædens eller kjernens struktur og art i det givne tilfelle.

xxv-93

Da jorden er en organisme blir dens materielle struktur, dens særlige utviklingsepoker og stadier også til etter en forutgående i dens kjernestruktur innkapslet skjebnebestemmelse bunden energi-kombinasjon.

FORSVAR.

2122

.....disse mine sendebud lever under princippet å vende det høyre kinn til når de blir slått på det venstre, hvilket vil si:

ikkevoldsgjengjeldelse, forståelses- og tilgivelsesgjengjeldelse.

2122

Derfor vil ingen av disse mine opphøyede sendebud forsvare seg ved hjelp av brutalitet, vold eller dødbringende sabotasje mot andre vesener.

2236

... en blott og bar krigs- og maktutfoldelse avføder urokkelig gjengjeldelse, totalt ligegyldig om nevnte utfoldelse oppfattes som forsvar eller angrep.

FORSYNET.

478

Det vi kaller forsynt, er således et virkelig levende vesen, som ovenikjøpet omfatter oss eller alt levende med kulminerende kjærlighet.

2024 Forsynet er altså det samme som det levende vesens fremtreden som makrovesen.

2025 Da det således er en livsbetingelse for makrovesenet å beskytte mikrovesnene i sin organisme, blir det som dekker seg under begrepet forsynt her til en levende uunngåelig kjennsgjærning.

2116 Når jeg har tatt deg med inn i denne stjerneverden i mikro-kosmos er det fordi du uten denne opplevelse umulig kan bli helt fullkommen i den del av mitt bilde der du likesom jeg er forsyn for levende vesener.

2136 Vesenet selv er forsyn eller en guddom i dette univers (mikro-kosmos), og dets "ånd over vannene " her er den høyeste maktfaktor og kan avføde en strålende lystilværelse såvel som et ragnarokk for mikrovesnene.

1614 Forsynet, hvilket altså vil si: de gode makter, ble mentalt sett utelukkende modellert etter det jordiske menneske, utstyrt og forskjønnet med alle de foreteelser og egenskaper som av daværende menneske kunne oppfattes som idealer.

DEV-2-137

Menneskene er idag i stand til å utslette hele menneskeheten, hvis ikke den var totalt underlagt en høyere makt, var et ledd i et guddommelig forsyns verdensplan hvis grunntone er kjærlighet og hvis slutfacit er verdens frelse.

DEV-2-159

Og der er likeså godt guddommelige vesener bak de primitiveste naturmenneskers fysiske førere: høvdinger og medisinmenn, som det er guddommelige åndelige vesener bak alle de høyere kulturmenneske samfunns førere: konger, presidenter, diktatorer, paver, biskoper, prester, rettsvesen, militærvesen . . . osv., . . . og helt ned til det enkelte menneske, dyr, plante og det enkelte krystall.

Der finnes således ikke noe som helst på det fysiske plan som ikke er underkastet et åndelig forsyns årvåkenhet.

DEV-3-248

Og menneskeheten ville på denne måte (med radioaktivitet) så og si utslette seg selv og gjøre jorden ganske ubeboelig for animalsk liv, hvis ikke en høyere makt eller forsynt hadde satt en grense for menneskenes utfoldelse av denne deres djevelske kapasitet.

DEV-3-289

... de høye kosmiske vesener på det åndelige plan som til sammen utgjør Guds redskap for styring og ledelse av menneskeheten frem til å bli i hans bilde etter hans lignelse. Det er dette Guddommens vidunderlige manifestasjonsredskap overfor menneskeheten vi uttrykker under begrepet "Forsynet".

DEV-3-291

De (forsynets medlemmer) har alle nådd den høyeste fullkommenhet. Det finnes derfor i denne enhet absolutt ingen ærgjerrighet, ingen maktsyke, ingen misunnelse, ingen trang til å undertrykke andre vesener for selv å komme på toppen og bli beundret og æret.

DEV-3-291

Men den åndelige enhet som består av de ferdige kosmiske vesener, har ingen som helst lover eller kontrakter, høytidelige løfter eller edsavleggelser. De ferdige kosmiske vesener her bærer hver især loven i sine hjerter, og har den fullkomne væremåte som et ufravikelig talent. De kan ikke feile. Derfor er enhver gruppe av slike vesener å uttrykke som en organisk enhet.

DEV-3-291

Og i kraft av denne enhet leder og styrer Gud verdensgjenløsningen og verdenspolitikken og bestemmer alle ledende personer såvel i de mørke som i de lyse manifestasjoner, såvel i krig som i fred, men naturligvis i kontakt med menneskenes mørke og lyse skjebnetilgodehavender.

DEV-3-291

Bak menneskehetens tilsyneladende kaotiske tilværelse, og hvo alt ser ut som tilfeldigheter, eksisterer der en altomfattende guddommelig verdensplan, som totalt styres og ledes av det førnevnte forsyn. Det har fullstendig kontroll over menneskehetens skjebne.

DEV-3-292

Ja, det (forsynet) kan endog i visse særtilfelle utøve mirakelhelbredelse og andre former for høypsykisk hvit magi, men det hører kun til unntagelsene. Det kan kun finne sted i situasjoner hvor der er betingelser for at den karma som miraklet fritar det pågjeldende vesen for, i dette særlige tilfelle kan utløses på annen måte.

DEV-3-292 Men tro endelig ikke at det skjebnebetyngede vesen er latt alene. Det er alltid overvåket av det av de guddommelige vesener bestående forsyn, og får overordentlig meget hjelp fra dette.

DEV-3-292 Der er vesener innenfor nevnte forsyn sola i særlig grad er kunstens veiledere og inspirerer de mange forskjellige slags kunstnere.

- Nevnte forsyn har også den materielle videnskaps utvikling i sin hånd, likesom det er med i all politikk, regjeringsdannelse og statsstyrelse.

- Dets kjærlige hjelpende hånd unnsætter også alle katastroferammede fra naturkatastrofer, fra jembane- og skibskatastrofer... dets hjelpende hånd er bak alle de katastrofer, ulykker og lidelser som overhodet kan finne sted.

- Det er dette forsyn som har inspirert menneskenes skapelse av sykehus eller hospitalsvesen, ambulansevesen, røde kors institusjoner, forsorgsvirksomheter...

K-66-3

Vi skal her trekke sløret litt til side og avsløre verdensgjenløsningen og dens utøvere som identisk med et kosmisk, organisk forsyn, som hinsides den fysiske verden overvåker, styrer og leder vesnenes forvandling fra dyr til menneske.

K-66-5 Og alle bønner blir hørt av dette forsyn. Men det kan ikke frita vesnene fra deres mørke karma, den er nødvendig for humanitetens eller kjærlighetens utvikling. Men det kan fylle det betregnte vesen med så meget åndelig kraft og lys at dets almenbefinnende,

eller humør kan opprettholdes nesten uberørt under mørke karmakriser. Det kan veilede og hjelpe menneskene i enhver ting som berører deres daglige liv.

K-66-5

Det (forsynet) er ikke vesener som skal tiltales som ordens-eller rangspersoner. Tvertimot, de må være navnløse for ikke å bli til tilbudscenter istedenfor Guddommen. De utgjør kun Guds opplevels- og manifestasjonsredskap overfor menneskene, og ikke Guddommen selv.

K-71-304

Vi behøver ikke å kjenne disse veseners navn eller identitet, de er Guddommens redskaper i jordklodevesenets bevissthet, og når vi ber til Gud, kommer vi naturlig i kontakt med disse vesener og deres hjelpere.

K-77-147

Hva som i denne forbindelse er det aller mest vesentlige er at det uten forståelse av et forsyn vil være umulig å danne seg et begrep om hva som er moralsk og hva som er umoralsk.

K-77-148

De "utviklede mennesker" derimot, de siviliserte, materialistiske kulturmennesker med sin høyt lovpriste intelligensmessige viden og kunnen, lever i så dårlig kontakt med det evige forsyn som det overhodet er mulig.

- Da de ikke tror på eller respekterer noen forbilledlig modell for menneskelig væremåte, og heller ikke tror på overleverte religiøse idealer eller forskrifter.. danner hvert enkelt menneske seg sin særlige hypotese eller teori om væremåte og om forholdet til nesten.

K-72-149

Dyret skriker når det kommer i livsfare, og dette skrik er i virkeligheten et rop om hjelp, et rop til et ukjent forsyn. Dyret vet ikke selv til hvem det skriker, det er en automatfunksjon, dvs. en organisk funksjon.

FORTAPELSE.

xi-51

Tenk hvilket glimrende og fullkomment uttrykk for kulminasjonen av jordmenneskelig skadefryd og hevtørst læren om evig fortapelse er.

xii-39

Hvis et menneske levde i nestekjærligheten, ville det jo heller selv gå fortapt, enn at nesten skulle være henvist til denne djevelske skjebne.

DEV-2-123

der finnes absolutt ikke noen "evig fortabelse" for noe som helst levende vesen, men... absolutt alle levende vesener opplever en lysende behagsepoke eller et paradys på det åndelige plan de befinner seg i, mellom de fysiske inkarnasjoner eller jordeliv.

FRED.

2458 Den absolutte fred er hverken et viljes- eller maktspørsmål, men et utviklingsspørsmål, dvs. et mentalt kvalitetsspørsmål. Fred er en særlig væremåte.

1813 Kjærligheten og freden er altså uadskillelige, de er identiske de er livets fylde.

viii-57 Hvorfor skulle det være lettere å bringe freden til kulminasjon uten videnskap, enn å bringe krigen til kulminasjon uten videnskap.

- En fred som ikke er basert på videnskap kan umulig hamle opp med en krig som nettopp dominerer i kraft av videnskap.

xxv—82 Avskaffelsen av krigen eller de innbyrdes ulykkelige forhold som hersker mellem menneskene, er altså ikke et spørsmål om materiell kunnen eller fysisk videnskap, men et spørsmål om videnskap for væremåte.

xxix-72 De mennesker som ønsker freden i verden, må forstå at den absolutt kun kan oppnås ved at man efter egen evne skaper den i sin egen væremåte.

xxix-72

I samme grad som et menneske kan skape fred, utfyller det sin andel i fredens skapelse og vil i samme grad være beskyttet imot krigen.

xxix-74

Og denne innsats (fra fredsmenneskene) er en fullkommen fredshandling for så vidt den ikke selv blir til voldshandlinger i form av gatespetakler, ruteknusing, sabotasje og slagsmål med drap og lemlestelse til følge.

- Disse mennesker hører ikke hjemme i fredsgruppen, selv om de kanskje er medlemmer av både den ene og den annen av fredsbevegelsene.

361 Efter tyngdeenergiens kulminasjon tar følelses- og intelligensenergien til, så den drepande energi blir mere bundet. Reaksjonen mellem energiene blir av en mere stillferdig karakter. Denne stillferdighet opplever det dyriske vesen som fred.

1733

Verdensfreden er ikke noe som skapes utenfor vesenets eget indre i kraft av verdenspolitikere.

- Vesenet må bringes til å forstå at den virkelige sanne fred, kun er noe som kan skapes i dets eget indre av det selv.

xv-3-83

Ingen som helst form for ren og skjær fysisk makt kan garantere selv den aller ringeste form for absolutt fred.

xxix-75 Fredsgruppens mennesker kjennes ikke på om de er medlemmer av en fredsbevegelse, fredforening eller annen form for fredspropaganda, og heller ikke på om de er medlemmer av en eller annen religiøs sekt, men derimot kun på deres urokkelige nestekjærlighet og den herav følgende urokkelige ikkevoldspolitik i alle livets forhold.

DEV-2-1 38

Den virkelige fred er kun den som er en virkning av sann nestekjærlighet.

DEV-2-177

Virkelig fred kan kun eksistere eller oppstå som et resultat av kjærlighet. En fred som opprettholdes utelukkende ved trussel og frykt, er ikke en fred, men en mental lenkning, forsterket ved overlegen fysisk makt.

DEV-3-266

Menneskene forstår ikke at fredens skapelse er en organforvandling. Uten denne forvandling, ingen som helst absolutt fred, ligegyldig hvor meget menneskene så enn måtte ønske eller ville den. Freden er således en evne. Har et menneske ikke denne evne, nytter det absolutt ikke noe at man straffer eller torturerer dette vesen.

DEV-3-267

Men Guds ånd svever stadig over vannene. Fredens evne og dermed fundamentet for krigens avskaffelse er allerede i kraft av dobbeltpoletheten begynt å komme til syne som Guds ånds høyeste ild i mange menneskers indre.

K-45-10-162 Freden kommer kun til den som har sådd den, dvs. til dem som har lært å elske sine fiender.

K-45-10-165 Den "demokrat" som får et mørkets vesen til å elske seg, har vunnet dette vesen for lyset. Imellem ham og dette vesen er det blitt et mentalt terreng i hvilket krig er umulig.

K-68-100 Det enkelte menneske må arbeide på å skape freden i sin egen bevissthet, og først derefter får det evne til å smitte sine omgivelser og dermed være med til å skape fred og harmoni omkring seg. Men det er en forutsetning, en absolutt nødvendighet først å ha fred i sitt eget indre, så man ikke føler antipati mot noen eller noe.

K-74-41 Man kunne kanskje synes at det da er merkelig, at menneskene ikke er holdt opp med å sloss for lenge siden, for der har da vært kriger nok de har kunnet lære av.
Men det tar sin tid å oppbygge et virkelig talent for fred i det levende vesens bevissthet: først kommer de stadier hvor det tenker på hevn og på gjengjeldelse.

K-75-29 Ethvert levende vesens mentalitet utgjør således i seg selv et trening princip. Det kan ikke eksistere uten å representere angrep og forsvar og fred, hvilket vil si likevekt mellem angrep og forsvar.

K-75-105 Freden må skapes innenfra i det enkelte menneskes tankeverden og sås som handling, så vil den også bli høstet som fred og harmonien gang i fremtiden.
Man må venne seg til å se på menneskene som man ser på plantene, en er en rose, en er en tistel og ingen av dem kan være anderledes enn de er.

K-75-105 Man kan kun avskaffe krigen ved å avskaffe den i sin viljeføring og tankeverden og skape freden der. Derfor kan det ikke understrekes nok at det er kjærlighet, humanitet, intellektualitet, logikk og harmoni som skal til fra nu av og fremetter.

K-76-167

Der blir ingen fred i verden så lenge det er krig i vårt indre. (Ref.)

K-81-124

Lenges De efter denne opplevelse, da øv Dem i toleranse. Gjør det til en vane å tilgi dem som fortrediger Dem. Gi avkall på retten til å bli fornærmet, og se kun det lyse og smukke ved Deres medmennesker.

FRELSE.

2524

Menneskehetens frelse eller vei ut av dommedagens mørke og inn i humanitetens lyse sfære er kosmisk forskning og undervisning og den herav følgende kjærlige væremåte. Dette er den nye verdensepokes grunnfundament.

1734 Det er således blitt en kjennsgjerning at menneskehetens frelse og fremtid utelukkende ligger i dette at mennesket kommer til å kjenne seg selv, sin egen psyke, dens mål og bestemmelse.

ii-24 Verdens frelse består således ikke i å utfri menneskene fra virkningene av deres dårlige, og kun la dem beholde virkningene av deres gode handlinger.

ii-25 Menneskehetens tilegnelse eller utvikling av denne verdensgjensløserens væremåte er dens frelse, og absolutt kun den alene.

ii-67 I kraft av manifestasjonen av denne håpløshetens ide (syndsforlatelse ved soning), trodde man ikke på de gode gjerninger, den lyse væremåte som basis for menneskehetens frelse.

viii-103 De (som nu vil frelse menneskeheten), fremkommer kun med postulater som så å si kun er et plagiat av hva de opprinnelige religionsopphav eller verdensgjensløserne har sagt. Deres posisjon er utelukkende basert på troende mennesker. Men da trosevnene er på retur, blir det mere og mere umulig for sådanne vesener å erverve tilhengere.

L-226 Samfunnet er ikke "frelst, og kan umulig "frelses" ved de gjengse kirkelige ceremonier, sakramenter eller de tradisjonelle og tildels overtroiske former på hvilke skikk og bruk ofte er basert. Verden har forlenget vist sin avmakt, prestenes preken er nu kun akkompagnement til dommedag. Den er liktalen over verdens undergang. Den gamle himmel og jord står i flammer.

K-34-3-39 Menneskehetens utvikling eller tilegnelse av denne verdensgjensløserens væremåte (Jesus) er dens frelse, og absolutt kun den alene.

K-71-204 Hvis man tror at frelsen ligger i en adskillelse fra andre mennesker, kommer man ut av trening mht. å lære andre mennesker å kjenne.

- Man får ikke alle de dårlige og uferdige naturer i sitt sinn kalt frem ved å være i ensomhet. Men det er da bare en fordel, vil noen sikkert mene. Nei, for når man ikke får kalt dem frem, kan man naturligvis heller ikke komme til å få dem overvunnet og fjernet.

K-71-204 Det er utmerket å sitte og trene seg opp i gode tanker, det kan vi alle ha bruk for av og til. Men det er ikke nok at vi tenker på det gode, vi må utføre det i praksis for at det kan få virkelig betydning.

- Det har fullt ut vist seg at meditasjon og ensomhet ikke utgjør de idealer som kan føre menneskeheten frem til fullkommenhet, fred og lykke.

K-71-205

Hva er det da vi blir vidne til? Vi blir vidne til meditasjonens, så vel som 'syndenes forlatelses' og 'nådens kapitulasjon', som bærende kulturfaktorer.

FRIHET.

1337

Der hvor det ingen frihet gives vesenet, kan der heller ikke oppstå noen ansvarsfølelse. Og der hvor det ingen ansvarsfølelse er, kan det kun oppstå svekkelse av individualitetsfølelsen. Vesnene kan kun utvikle seg til mentale automater.

xv-3-78

En frihet som kun kan opprettholdes som en ved makt oppnådd erobring fra andre vesener, kan ikke være noen rettmessig eiendom (profitt), for såvidt man vil erkjennes som et virkelig kristen menneske.

Det virkelige kristne menneske er ikke kommet til verden for å la seg tjene, men for å tjene.

xv-3-83

Men likesom man ikke kan utrydde ugress ved å så det, kan man heller ikke skape lykke ved å så ulykke, eller avle frihet ved å så undertrykkelse.

xxii-2-55.

Det kosmisk fengslede vesen ønsker at livet skal være i kontakt med dets begjær, og blir derfor skuffet.

- Det kosmisk frie vesen begjærer eller ønsker å være i kontakt med livet og baserer sitt eget liv på dette ønske.

- Hele dets organiske og sjelelige struktur er kun innstillet på å befordre manifestasjonen av princippet "heller å gi enn å ta".

Og her blir det ikke skuffet.

xxii-2-56

Det kosmisk frie menneske er nådd så langt frem i utvikling at det eier den guddommelige egenskap, ikke å vente seg verden eller vesnene anderledes enn den og de nettopp er.

K-68-98

En virkelig frigjorthet oppnås ikke for et menneske før enn det kun ønsker å være til glede og velsignelse for sine omgivelser og før enn det heller selv vil lide enn være årsak til andres lidelser.

K-68-100

(Et vesen kan) hverken tenke eller handle anderledes enn dets erfaringer gir det frihet til.

K-68-109

...menneskene må ha frihet til å gjøre de erfaringer som virkelig skal frigjøre dem.

-Hvis man binder andre, blir man selv bundet, gir man andre fri, blir man selv fri.

K-68-III

Menneskelig frihet er frihet til i alle situasjoner og overfor alle vesener hva de enn gjør imot en selv, å sende kjærlige tanker imot dem.

Der kan være situasjoner hvor man må være bestemt både overfor barn og voksne, hvor det nettopp er det kjærligste å være det. Men så må man ha kjærlige tanker og ikke vrede bak sin holdning.

K-78-126

Veien til frihet, likhet og brorskap går kun gjennom den form for tenkning og væremåte som Kristus omtalte med ordene "Elsk Gud over alle ting og din neste som deg selv".

K-78-126

Hvert eneste menneske vil nødvendigvis gjennom sin skjebne i dette og kommende liv
Gjøre de erfaringer som er nødvendige for at det kan tåle å erverve en frihet som ikke fører det ut
i utskeielser, men gir det evne til å beherske både den' fysiske og den åndelige materie i
overensstemmelse med livets lover.

K-78-127

Det er den store frigjørelse menneskene er på vei imot, og de bånd som binder og hindrer
frigjørelsen er de enkelte jordmenneskers egoistiske vaner og deres uvidenhet.

FRYKT/ANGST.

xxi-a-2-38

Så lenge man ikke forstår fryktens sanne årsak, vil man hovedsakelig være koncentrert på dens virkninger.

xxi-a-2-4 0

Har denne byrde som opprettholdelsen av de militære foranstaltninger koster samfunnene, ikke skapt en ny kilde til frykt. Befinner landene seg ikke i svære økonomiske kriser som de ikke kan klare seg igjennom uten ved en likefrem realistisk skatteplyndring av de enkelte borgere.

xxi-a-2-41

Da det levende noe hverken kan drepes eller tilintetgjøres, kan fryktens og dermed krigens årsak ikke fjernes hverken ved mord eller ødeleggelse.

xxi-a-2-5 1

Da frykten underminerer tanken, og tankens energi er blodets magnetisme eller livskraft, har man ved den veldige utvidelse av frykten i sinnet, underminert menneskenes normale livskraft og gjort dem usunne og dermed syke, rent bortsett fra de psykiske forvirringer og hemninger og de herav følgende dårlige nerver og sammenbrudd som martrer vesnene.

xxviii-l-9

Årsaken til denne frykt som behersker menneskene mere enn noe sinne, er altså i virkeligheten bevisst eller ubevisst frykten for døden.

- Det er denne deres oppfattelse av at de i sitt liv og tilværelse er stedet overfor et gudløst univers, en livløs allmakt, i hvilken alle de krefter som ligger over menneskenes maktdomene befordres av tilfeldighet som både direkte og indirekte skaper dødsfrykt

K-68-169

Menneskene tror at de kan oppnå noe gjennom angrep og forsvar som jo nettopp hører jungelen og dens verden til.

Menneskene vil etterhånden gjøre den erfaring, at frykten ikke overvinnes ved at man overvinner andre i krig, hverken gjennom angrep eller forsvar. Frykten kan kun overvinnes innenfra i det enkelte menneskes sinn, ved at mennesket opphører med å så frykt.

K-71-230

Frykten skaper usundt blod som svekker organismen og gjør den mindre motstandsdyktig overfor sykdommer, ja den kan likefrem være årsak til menneskers død. En organisme skal opprettholdes ikke ale ne ved fysisk næring, men også ved våre tankearter. Hele vårt bevissthetliv spiller en ennu større rolle. Hele bevisstheten er et stråleformig område hvorfra energiene stråler inn i den fysiske organismes atomer og opplader dem.

K-76-4

Det er meget ofte angsten som får mennesker til å handle desperat og overilet uten tålmodighet og kjærlighet. Men hvorfor er menneskene redde? Fordi de ikke har det faste punkt i sin tilværelse som kan gi dem ro og overblikk, tålmodighet og kjærlighet i enhver situasjon.

FULLKOMMENHET.2658-19

Det fullkomne menneske med den fullkomne væremåte lever og ånder for å hjelpe sine medvesener fremad og oppad.

2658-19

Denne fullkomne væremåte rummer absolutt ikke i seg det såkalte onde: skinnsyke, sjalusi, misunnelse, begjærighet, hat, hevn følelse, vrede, hissighet, egoisme, selviskhet, hovmod, løgnaktighet, uærlighet, tungsinn, depresjon.

609

Intet i verdensaltet kan være fullkomnere enn det, det i et hvilket som helst utløsningsøyeblikk er. Alt i nuet er det absolutt fullkomneste og kjærligste det overhodet kan være i kraft av tilstanden før nuet, og med hensyn på tilstanden etter nuet.

xi-50

I samme grad som man ikke eier fornemmelsen av at "alt er såre godt", men tviler på fullkommenheten i verdensaltets eller livets innerste guddommelige struktur, er man i disharmoni med den evige fader.

xxiv-2-47

Så lenge man innenfor et gitt felt ... ennu kan høste erfaringer som kan avsløre feil ved den herskende oppfattelse i nevnte felt og man ved de samme erfaringer kan forbedre oppfattelsen, da har denne ikke nådd sin fullkommenhet eller ferdige tilstand.

xxiv-2-48

Enhver ting kan jo bli ved med å forbedres i det uendelige (vil mange hevde). Men dette er ikke riktig. Enhver fullkommen skapelse er en fullkommen enhet.

xxiv-2-4 9

Og hva er total fullkommenhet med hensyn til det levende vesen. Det er dette i tanke, sinn og væremåte å være således at man ikke i noen som helst situasjon eksisterer uten å være til virkelig glede og velsignelse for alt levende, og likesom solen lyse og varme på urettferdige så vel som på rettferdige.

FYSISK LEGEME.

226

Den fysiske legemsfunksjon er altså istand til å gi individet - ikke videns, men fornemmelsesopplevelser (sanseopplevelser). Jordmennesket adskiller seg fra disse soners vesener (de rene dyr ved at det kan oppleve både fornemmelser og viden.

236

Det fysiske legeme er kun bygget som redskap for en bevissthetskonentrasjon som består av tiden og rummet, og er således absolutt ubrukbart for en bevissthetsform, hvis dimensjon ligger utenfor de to nevnte realiteter.

1657

Det fysiske legeme er i halvkjønnsvesenets kulminasjon i særlig grad en kombinasjon av sten og vann samt en ringe del luft.

xviii-3-74

Når jordmennesket har nådd dette mål (å bli et riktig menneske), behøver det ikke mere dette grove fysiske legeme for sin manifestasjon. Det kan da på en helt annen måte åpenbare sin væremåte, nemlig ved materialisasjon. Det behøver da ikke mere å skulle fødes av kvinner eller gjennomgå noen dødsprosess.

DEV-3-293

I dette (fysiske) legeme kan vesenet forbinde sin tankekraft med den fysiske kraft som utvikles i nevnte fysiske legeme. Ved hjelp av denne kraftkombinasjon og nevnte fysiske legeme, kan vesenet nu oppleve og skape i den tunge fysiske materie.

K-68-147

Når vi er fysisk inkarnert er vi fysiske partikler i disse makroindividers fysiske legemer, når vi er døde er vi stråleformige partikler i deres psykiske legemer og har stadig individuell bevissthet.

K-68-147

Vi kan altså bestandig, så lenge det passer inn i vår skjebne å inkarnere i en fysisk verden (og det gjør det inntil vi har lært å overvinne alle former for disharmoni) skape oss nye fysiske legemer.

Kb-58-nr6

Hvert minutt er der celler og atomer som fødes og dør i vår organisme, så den faktisk er underkastet en stadig forvandlings-prosess og i løpet av noen få måneder nesten er helt fornyet.

FYSISK VERDEN.

2318

Men her eksisterer den store overtro at de levende vesener lever i den fysiske verden.
- Den fysiske verden består utelukkende av bevegelse i en mangfoldighet av variasjoner. Men her eksisterer absolutt ikke noe av det vi kaller bevissthet: tanker, erkjennelse, erfaring, viden, kraft, vilje, begjær, ønsker.

2318

Hele denne overdådige opplevelse som menneskene kaller den fysiske verden, er en åndelig eller psykisk opplevelse.

237

Det fysiske tilværelsesplans grense finnes altså ikke i avstand, hvilket vil si ett eller annet sted, men det finnes i tilstand.

xxvi-26

Uten det levende vesens inkarnasjon i fysisk materie, ville det aldri noensinne lære å tenke logisk.

xxvii i-l-17

Det fysiske plan utgjør i seg selv ikke noe som helst levende En bevegelse kan umulig være levende. Den kan ikke oppleve hverken seg selv eller noe som helst annet.
- (18) Livsmysteriets løsning finnes derfor absolutt ikke på det fysiske plan.

Kb-66-nr25

De uferdige vesener er under skapelse på det fysiske tilværelsesplan, medens de ferdige vesener befinner seg som Guddommens medarbeidere på de åndelige tilværelsesplan.

FØDSEL.

1280

Fødselsprincippet strekker seg jo langt videre i sin variasjon enn de variasjoner i hvilke fødselsobjektet er et barn av samme art som moren.

1281

Et menneske føder f.eks. hver dag nye ideer eller tanker. Med utviklingen av disse tanker danner det seg fostere, som etterhånden blir til organer for disse tanker.

1605

Selv om vesenet ved den fysiske fødsel blir skilt ut fra morens kjøtt og blod eller det fysiske legeme, blir de ikke derved utskilt fra morens eller de normale foreldres sjel.

Og det er denne sjelelige fostertilstand som normalt varer til vesenet er voksent og flyr fra redet, som avslører sin eksistens i form av foreldrenes beskyttelsestrang overfor avkommet.

1606

Idet fosteret ved en sjelelig sympati stadig er forenet med foreldrenes sjel, efterat det fysiske svangerskap er opphørt i moders liv, bevirker dette at foreldrene stadig føler avkommet som noe av seg selv, som de derfor må beskytte.

1606

Derfor er det godt at naturen betinger det som normalitet at foreldrene er disse "sjelelig ufødte" fosteres skytsengler.

1606

Alt hva vi kaller barn eller unge mennesker er således mere eller mindre sjelelige fostere, som er underkastet en permanent sjelelig fødsel.

xvi-4-83

Fødsel og død er således i realiteten henholdsvis en inngang til og en utgang av den fysiske eller den synlige verden.

K-68-207

Hvor sistnevnte process er en fødsel til den fysiske verden, er den førstnevnte process (døden) en fødsel til den åndelige verden.